

INTRODUCERE

Criminalitatea violentă, corupția, crima organizată.

Recrudescența violenței în societatea contemporană.

Evoluția societăților contemporane evidențiază faptul că deși s-au intensificat măsurile și intervențiile instituțiilor specializate de control social împotriva faptelor de delicvență și criminalitate, în multe țări se constată o recrudescență și o multiplicare a delictelor comise cu violență și agresivitate precum și a celor din domeniul economic și financiar-bancar, fraudă, șantaj, mită și corupție.

Reprezentând o problemă socială a cărei modalitate de manifestare și soluționare interesează atât factorii de control social (poliție, justiție, administrație) cât și opinia publică. Asemenea de delictes și crime comise prin violență și corupție tind să devină deosebit de intense și periculoase pentru stabilitatea și securitatea instituțiilor, grupurilor și indivizilor; fiind asociată de multe ori cu cele de crimă organizată, terorism și violență instituționalizată, specifice, ”subculturilor” violenței și crimei profesionalizate.

Deși cauzele recrudescenței violenței și crimei organizate sunt dificil de identificat și explicat datorită existenței unor diferențe sensibile în ceea ce privește amploarea și intensitatea lor de la o țară la alta; majoritatea specialiștilor și cercetătorilor consideră că sursele acestor fenomene rezidă în perpetuarea unor structuri politice, economice și normative deficitare, în menținerea și accentuarea discrepanțelor sociale și economice dintre indivizi, grupuri și comunități și intensificarea conflictelor și tensiunilor sociale și etnice.

Dificultățile întâmpinate în definirea actelor și crimelor comise prin violență sunt determinate atât de varietatea formelor de violență și crimă violentă întâlnite în diverse societăți cât și de diferențele în ceea ce privește sancționarea și pedepsirea acestora, mai ales că, de multe ori, violența acoperă o gamă largă de comportamente individuale și sociale ce țin de propria lor etiologie. Totodată, aprecierea și definirea violenței se face în funcție de anumite criterii istorice, culturale și normative, de ordinea socială existentă la un moment dat într-o anumită societate, de anumite interese politice și sociale, dar și în funcție de anumite criterii și contexte subiective și accidentale, care sunt însă relative spațial și temporal (atât de la o societate la alta cât și de la o perioadă la alta).

Violența nu constituie totuși, un fenomen nou, apariția și evoluția ei fiind strâns legată de evoluția indivizilor, grupurilor, organizațiilor și societăților umane.

Pentru acest motiv unii cercetători și specialiști consideră că violența reprezintă o permanență umană, fiind intens legată de esența umană și de funcționarea societății.

Ea este amplificată în prezent de acte de terorism și crimă organizată, comise cu scopul de a inspira frică, spaimă și groază în rândul opiniei publice, dar și o serie de delictе și crime, ce violează drepturile și libertățile individului (omoruri, asasinatе, violuri, jafuri, agresioni fizice). Alături de violența primitivă, ocazională, pasională sau utilitară se constată amplificarea și proliferarea violenței raționale, specifică crimei organizate și organizațiilor criminale profesioniște.

Asistăm la o așa numită "internaționalizare" a violenței și crimei organizate la nivelul diferitelor societăți, state și națiuni prin apariția și proliferarea unor noi tipuri de delictе și crime, ce transgresează și interpenetrează noi forme de prevenire, combatere și neutralizare a violenței și crimei organizate la nivel național și internațional.

Dezvăluirea cauzelor fenomenului infracțional nu poate fi realizată decât printr-o cercetare care să exploateze toate laturile acestui fenomen. Sunt necesare în acest sens investigații cu caracter sociologic, psihologic, juridic, psihiatric, biologic și antropologic.

Afirmarea caracterului complex biopsihosociolegal al criminalității și înlăturarea, prin acest concept, a susținerilor biologizante, psiho-sociologizante, corespunde realității obiective și reprezintă una din premisele majore necesare cercetărilor criminologice fundamentale în scopuri profilactice.¹

Capitolul I. ASPECTE GENERALE PRIVITOARE LA ÎNȚELESUL DE ORGANIZAȚII CRIMINALE

1.1 Definirea conceptului de organizație criminală

1.1.1 "Crimă organizată" sau „organizarea crimei”?

Unii specialiști neagă existența unei organizații naționale a crimei. Autori ca Daniel Bell, John Coublin sau Francis Janni indică existența unor grupuri de infractori care vin în conflict atunci când săvârșesc infracțiuni într-un anumit teritoriu. De asemenea se neagă realitatea unui model de organizare formală a grupului.

Opiniile cum ar fi că organizațiile criminale secrete nu sunt organizații formale de tipul corporațiilor de afaceri, ci sunt sisteme sociale tradiționale, organizate pe baza valorilor culturale ce nu au nimic în comun cu calitățile birocrăției moderne sau cum că aceste organizații seamănă cu o întreprindere sau o conspirație străină, etnică, au fost dezbătute intens, mai ales după anii '20 ai secolului nostru.

Opiniile rămân împărțite, cu toate acestea se consideră că "crima organizată" sau „organizarea crimei” desemnează concepte și realități diferite a căror rezolvare are nu numai o relevanță teoretică, ci și implicații practice în strategia de prevenire și combatere a criminalității.

„Organizarea crimei” diferă de "crima organizată" deoarece:

¹ A se vedea V.Ursa, *Criminologie*-ed.Isept-1996

- structura ierarhică rigidă este înlocuită de un sistem interrelațional flexibil și eficient.
- nu întotdeauna violența este cea mai bună cale de înlăturare a persoanelor incomode(ex.: schimburi de funcție)
- infiltrarea în sferele de decizie nu este necesară, infractorii înșiși se află în aceste sfere.
- prejudiciul social este cu atât mai mare cu cât societatea este puțin conștientă că ”organizarea crimei” se repercutează în mod catastrofal asupra nivelului său de trai.

1.1.2 Definiția organizației criminale.

În contextul marilor schimbări politice și sociale contemporane, al dezechilibrelor internaționale și al proceselor tensionate determinate de acestea, noile forme de criminalitate au luat o amploare deosebită mai ales în țările aflate în tranziție la economia de piață.

O organizație criminală, prin modul său de structurare, flexibilitatea și deosebita capacitate de infiltrare în zonele vitale ale politicului și economiei, prin întinderea sa mondială rapidă, prin recursul necondiționat la violență, corupție și șantaj, reprezintă un pericol direct și de mare actualitate, o sfidare la adresa societății mondiale.

Definiția:- însemnul de organizație criminală semnifică activitățile infracționale ale unor grupuri constituite pe principii conspirative, în scopul obținerii unor importante venituri ilicite la cote deosebit de ridicate.

Codul lor moral presupune un deosebit simț al demnității individuale și pretinde o tăcere liber consimțită în problemele secrete. Acest sistem dăinuie de foarte mult timp și este respectat cu rigurozitate. Specificul local a fost dăltuit de-a

lungul secolelor ca efect al rezistenței la umilințele provocate de cuceritorii străini, de guvernările locale rapace și de jaful bandelor de răufăcători autohtoni.

În concepția Interpol-ului, organizațiile criminale ar putea fi împărțite în patru mari grupe distincte:

a) Familiile mafiei, constituite pe structuri ierarhice stricte, norme interne de disciplină, un cod de conduită și o diversitate mare de activități ilicite (familiile italiene, americane, columbiene)

b) Organizațiile profesionale a căror membrii se specializează în una sau două tipuri de activități criminale (furtul și traficul de mașini furate, răpiri de persoane)

c) Organizații criminale constituite pe criterii tehnice, care sunt rezultatul unor împrejurări specifice precum închiderea granițelor, circulația dificilă peste frontiere, expansiunea geografică (triadele, yakuza, jamaicani) .

d) Organizații teroriste internaționale care practică asasinatul, deturnarea de avioane, răpirea de persoane etc., sub diferite motivații politice, militare, religioase sau rasiale.

1.2 Caracteristici.

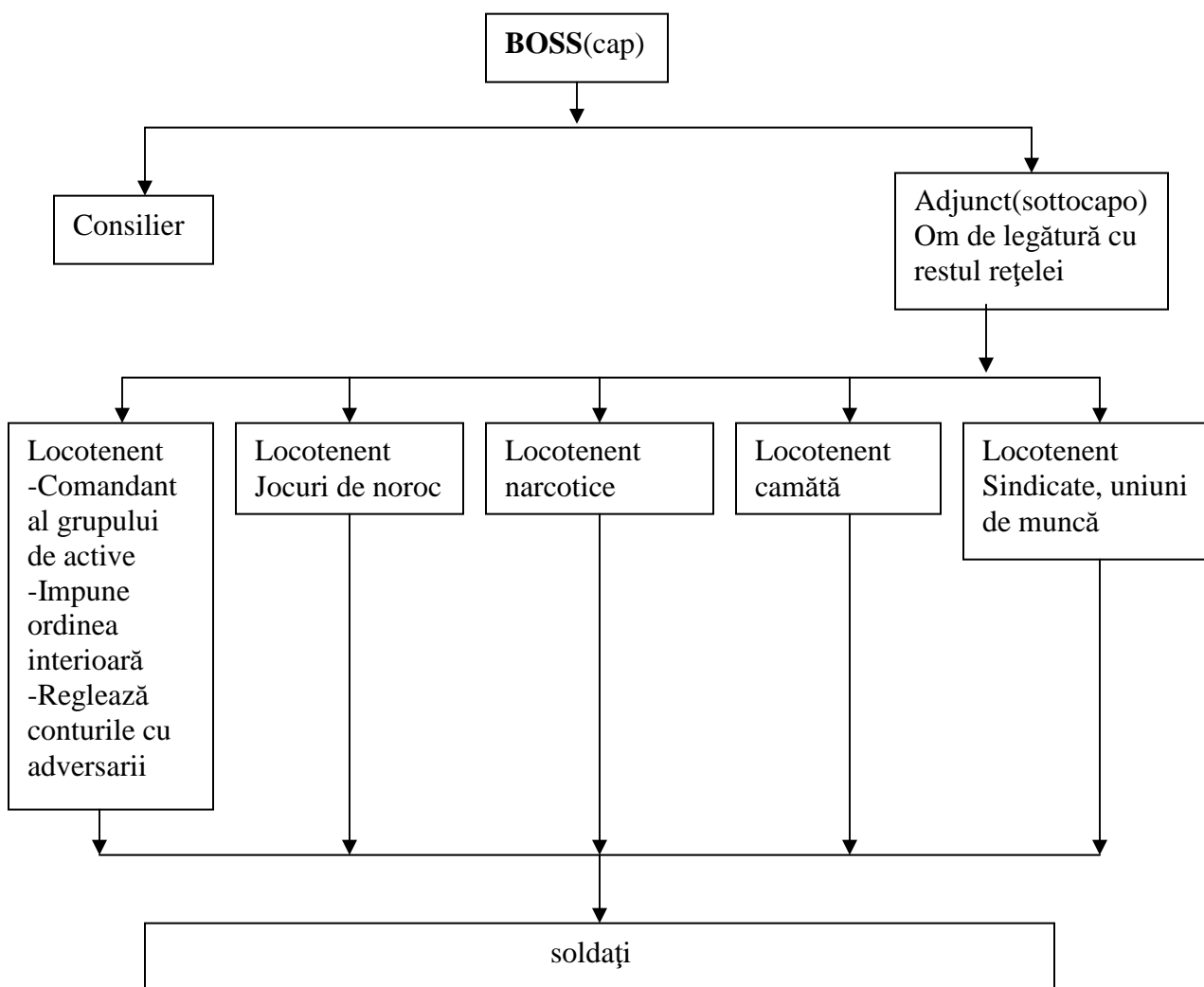
Spre deosebire de acțiunile unor indivizi care, ocazional, se asociază pentru a comite infracțiuni , o organizație criminală constituie o asociație premeditată, concepută până la cele mai mici detalii în ceea ce privește rolul și modul de acțiune al celor ce o constituie. Efectele sale: secătuirea puterii societății, amenințarea stabilității guvernării, determinarea creșterilor taxelor, periclitarea securității individuale și colective, controlul exercitat asupra sindicatelor și influențele asupra structurilor de putere politică și economică.

În varianta clasică a unei organizații criminale pot fi o serie de trăsături specifice:

a) *STRUCTURA* – membrii rețelei au sarcini și responsabilități în funcție de pregătirea și abilitatea specifică a fiecăruia. Însă și structura se caracterizează prin ierarhie strictă și autoritate.

O organizație criminală implică coordonarea unui număr de persoane în planificarea și execuția actelor ilegale.

Conform teoriei lui Donald R. Cressy, organizațiile criminale dispun de o structură și organizare formală, chiar birocratică care se prezintă astfel:



b) ERMETISM SI CONSPIRATIVITATE. Această trăsătură derivă atât din vechea origine socio-culturală a fenomenului cât și din necesități obiective determinate de nevoia de autoprotecție, de evitare a penetrării propriilor rânduri de către organismele abilitate prin lege.

Într-o altă opinie avizată, pericolul grav pe care îl reprezintă aceste organizații criminale derivă din subcultura sa arhaică, mult mai interiorizată și mai bogată, tradusă din selectarea riguroasă a recruților și din capacitatea de fier de a impune membrilor săi reguli neiertătoare de conduită care sunt fără excepție respectate.

Discreția și respectarea legii tăcerii omerta, sunt calități indispensabile pentru fiecare membru al unor astfel de organizații. Componenții lor riscă să fie eliminați fizic în caz de trădare.

În ultimii ani, ca urmare a eforturilor depuse în plan național și internațional, un număr important al capiilor organizațiilor criminale au fost capturați și deferiți justiției. Unii dintre ei au vorbit. Ca urmare regula conspirativității s-a întărit și mai mult, limitând la minimum atât legăturile între membrii rețelei cât și circulația de informații în interiorul rețelei, sau asupra severității selecției de noi membri.

c) FLEXIBILITATE, RAPIDITATE SI CAPACITATE DE INFILTRARE. În timp organizațiile criminale de tip mafiot au dovedit o extraordinară capacitate de adaptare atât în privința domeniilor preferate de activitate, cât și la condițiile concrete, social-politice și istorice din țările în care s-au constituit.

Plecând de la domenii minore ale economicului, organizațiile criminale au ajuns să coordoneze cea mai mare parte a traficului mondial cu stupefiante, arme, muniții, să fie proprietare ale unor bănci și societăți de holding, să dețină hoteluri, cazinouri și terenuri petrolifere să se implice în metode moderne ale crimei, cum ar fi fraudă financiar- bancară, spălarea banilor și criminalitatea informatică.

În scopul atingerii obiectivelor proprii, structurile organizațiilor criminale s-au implicat în lumea finanțelor, în politică, în justiție și politică.

d) CARACTERUL TRANSNAȚIONAL AL ORGANIZAȚILOR CRIMINALE.

Deschiderea largă a frontierelor, elaborarea unei legislații extrem de permissive factorului extern, slaba dezvoltare economică, instabilitatea politică și corupția din țările sărace au creat oportunități și breșe excepționale pentru expansiunea și mondializarea organizațiilor criminale.

e) ORIENTAREA SPRE PROFIT. Această trăsătură caracterizează activitatea organizațiilor criminale. Câștigul este realizat prin menținerea monopolului asupra domeniilor în care își desfășoară activitatea: traficul cu narcotice, jocurile de noroc, pornografia, prostituția, traficul cu arme, etc.

f) UTILIZAREA FORȚEI. Este esențială în atingerea propriilor obiective și se manifestă prin intimidare, șantaj, corupție și violență. Aceste metode sunt utilizate în două direcții:

- 1) În primul rând, pentru a menține disciplina în interiorul propriei structuri. Odată pătruns în "interior", recrutul învață "codul onoarei" și legea tăcerii-omerta siciliană. Indiscreția sau trădarea sunt pedepsite cu moartea, indiferent dacă structura criminală se numește Mafia, La Cosa Nostra, Yakuza, Triade, etc.
- 2) Pentru a pedepsi acele persoane care nu se supun cerințelor și intereselor criminale sau acționează împotriva lor.

1.3 Codul comportamental

"Imaginea clasică a organizațiilor criminale arată faptul că supraviețuirea unei structuri de acest tip este problematică dacă comportamentul membrilor săi nu

este nici previzibil nici în conformitate cu evaluările și așteptările fiecăruia dintre indivizii care compun organizația.²”

Regulile de conduită ajută la stabilirea conformismului și a previzibilității. Sancțiunile pentru încălcarea lor ajută la menținerea și supraviețuirea organizației. Între regulile luate în seamă se numără: păstrarea secretului, prioritatea acordată mai întâi organizației și apoi individului, interzicerea luptelor interne, indiferent de motiv, interzicerea acțiunilor care produc oroare populației (ex. Răpirile).

1.4 Domenii de acțiune

Comunitatea internațională a fost pusă în fața unei economii ”subterane” de mare anvergură, caracterizată prin infiltrarea piețelor economico-financiare de către structurile criminale în încercarea acestora de a prelua controlul asupra unor importante sectoare economice interne și internaționale. Procesul este vast, bazat pe tranzacții financiare globale în continuă creștere. Piețele financiare internaționale cuprind în fiecare zi în valoare de sute de miliarde de dolari, din care numai o mică parte par a fi operațiuni de comerț licit. Restul se bazează pe capital speculativ, lichid și semilichid, investit pe termene scurte și care garantează anonimatul investitorilor.

Transnaționalizarea celor mai mari bănci, eliminarea restricțiilor și al controlului asupra investițiilor străine, dezvoltarea tehnologiei electronice de transmitere a informațiilor financiare constituie parte din cei mai importanți factori ce determină creșterea acestei imense mase monetare speculative. Amploarea acestui fenomen, cât și complexitatea lui , sunt de natură să descurajeze orice încercare de control statal și creează condițiile propice de marcare a banilor

²HUGH.D.BARLOW, *Introduction to Criminology*, op.cit.-pag.295

proveniți din afaceri ilicite precum traficul de droguri, arme, carne vie, cu autoturisme de lux furate, escrocherii, camătă, taxă de protecție etc.

Capitolul II. ORGANIZAȚII CRIMINALE MAFIOTE

2.1 Mafia Italiană

Ce este de fapt Mafia? Într-o primă opinie universal acceptată, Mafia ar reprezenta o organizație secretă, constituită în anul 1282, în timpul unei revolte, cunoscută sub numele "Viespile Siciliene" îndreptată împotriva ocupanților francezi. Astfel, termenul de Mafia ar corespunde prescurtării de la "Morte Alla Francia, Italia Anela" (Moarte Franței, strigă Italia) .Pentru a rezista invadatorilor și pentru a organiza lupta de rezistență, un grup de sicilieni a inițiat un nucleu care apăra comunitatea, pedepsea tâlharii și răufăcătorii, ignorând legea străină. De-a lungul timpului, această organizație, această organizație secretă a evoluat negativ, degenerând în criminalitate și violență.

Conform altor opinii, la jumătatea secolului trecut, originile Mafiei, ca și ale Camorrei, s-ar afla la începutul secolului al-XIV-lea. Ne găsim în fața unor mici întreprinzători care folosesc forța- chiar și pe cea colectivă- pentru a delimita și apăra spații de activitate, în primul rând în fața celor de pe aceeași treaptă cu ei, și apoi în fața oricui altcineva (comercianți, proprietari).

Capacitatea de folosire a violentei este o calitate profesională, ceea ce îi apropie de păstori, de paznicii de terenuri, de un întreg univers popular dispus să folosească orice mijloace pentru a supraviețui sau pentru a urca o treaptă pe scara socială.

Din acest grup care începe să se formeze în interiorul Siciliei se va desprinde primul nucleu al structurii "familia". Aceasta s-a transformat în cursul secolului al XIX, într-o clasă conducătoare, datorită afacerilor pe care le practica, o lume care își va baza exercitarea puterii pe afișarea prestigiului și al bogăției. Dar

această putere pare condiționată de deținerea unei forțe militare mai mult sau mai puțin ostentative, necesară pentru supravegherea forței de muncă, cât și pentru gestionarea afacerilor, precum și pentru siguranța persoanelor importante expuse pericolului răpirilor.

Aici apare un alt nivel de comportament mafiot. Pentru a-și afirma propria lege, "familia" preferă să folosească o poliție privată, formată din oameni dispuși să facă pentru stăpânii lor, treburile "murdare" sau să însărcineze în acest scop delicvenți dați în urmărire, cu care au fost stabilite relații de "patronage". Și unii și alții sunt numiți „mafioți” de către contemporani.

În numeroase regiuni, aristocrații și burghezii, familii și partide se obișnuiesc să-și rezolve conflictele prin forța armelor. Într-o oarecare măsură, aceste conflicte par gândite pentru a permite clasei conducătoare vechi sau noi să înarmeze, să folosească și să mențină sub control ceea ce sursele actuale numesc pătura "răufăcătorilor".

Violența servește drept mijloc pentru clădirea dacă nu a unei noi civilizații, cel puțin a noi echilibre politice și sociale.

Termenul și conceptul de Mafie apar abia la sfârșitul "tulburării" numite *RISORGIMENTO*. După anul '65, funcționarii de dreapta îi numesc "mafioți" pe tâlhari și pe cei ce se sustrag de la executarea stagiului militar, pe cei ce se opun ordinii politice și sociale, pe capii partidelor municipale și pe micii delicvenți din sate și orașe. Termenul "camerista" stă alături de celălalt, fără a se repezi în mod special la caracterul regional. Uneori termenul "camorra" se referă la organizații criminale urbane, pe când "mafia" pare să indice un fenomen de tip rural.

Într-o accepțiune foarte răspândită în prezent, Mafia, ar corespunde criminalității regionale siciliene, Camora, ar corespunde criminalității regionale Campania. Pentru simetrie, mass-media au introdus recent un termen pentru criminalitatea calabreză, cel de N'drangheta. Formulările obișnuite alătură

delicvența comună cu cea organizată și cu o elită criminală originară din Sicilia occidentală pe care ne-am obișnuit să o numim cu titulatura sa Cosa Nostra. Putem adăuga și alte termene prezente în lume: mafia americană, considerată ca derivând direct din cea siciliană dar care în realitate nu are același caracter rigid, regional, apoi mafia chineză, cea columbiană, rusească, etc.

Termenul capătă accepțiuni mai largi. El se poate referi la influența acelor asociații secrete și indică un strâns raport între politică, afaceri, criminalitate, ilegalitate sau corupție, susținere a anumitor politicieni, înșelătorii electorale, incapacitatea de a aplica legea în mod imparțial.

Mafia este apreciată drept cea mai puternică organizație criminală, nu numai datorită numărului mare de membri, ci mai ales ca urmare a structurii sale și a capacității ei de a dezvolta strategii unitare, în ciuda articulației complexe a rețelei sale operaționale. Prin caracteristicile sale, Mafia este singura organizație criminală italiană care oferă un model criminal valabil la nivel internațional.

Dificultățile întâmpinate în delimitarea subiectului au determinat literatura să-l reducă la contextele economice și culturale, subliniind, ca de obicei, caracterul ierarhic al caesteia. Primi analiști ai problemei, imediat după 1860, au considerat că mediul sicilian era puternic afectat de arhaism. Și totuși la o sută de ani după aceasta, deși contextul s-a modificat în toate elementele sale, ne aflăm încă în fața a ceea ce numim „Mafia” și încercăm să înțelegem cum cum anume a supraviețuit modernizării acest fenomen tipic în aparență pentru un univers tradițional.

Chiar și rapoartele comisiei antimafia se referă la un trecut de peste o sută de ani sau fac apel la istoriografie care descrie studiul ultimilor două secole ca fiind o societate semifeudală, eminentemente agrară și latifundiară, imobilă din punct de vedere economic și social, traversată de un singur val de înnoire, mișcarea țărănească, contestată de clasele conducătoare și de mafie, aparatul lor militar.

În istoria interpretărilor mafiei, a luptei împotriva acesteia revine în mod ciclic ideea conform căreia „modernismul (reforma agrară, industrializarea, școlarizarea, instaurarea unor obiceiuri sexuale libere) ar trebui să distrugă fenomenul împreună cu spoiala sa de cultură, schemă care a făcut obiectul propagandei stângii în ani de după război și reluată cu unele instrumentalizări de aproape toată lumea, cu scopul de a abține mai multe fonduri, mai multe posibilități de administrare a resurselor etc.

Mulți au crezut că mafia va dispărea atunci când în interiorul pustiu al insulei se va fi auzit fluieratul locomotivei, după acesta se va vorbi de zgomotul avionului de bip-ul computerului.

Progresul economic nu intră neapărat în contradicție cu fenomenul de tip mafiot, nici termenul imobilitate nu poate fenomenul și contextul acestuia. Cu ani în urmă, mafia latifundară a secolului trecut era considerată nu atât ca o expresie a puterii baronilor, cât un instrument al grupului social intermediar al celor care închiriau (vătafi) și care pe parcursul dezagregării de durată a economiei și a puterii feudale, dezvoltă o capacitate de intimidare exercitată ascendent și descendent cu ierarhia socială. Mai mult chiar mafioții care par să reprezinte cel mai bine modelul tradițional mediază transferul de terenuri de la proprietari la țărani, supraveghează mișcările colective de după cele două războaie mondiale nu sunt gardieni, ci ciocli ai feudei, cu un rol inimaginabil dincolo de procesele de modernizare politică și socială ale sec. XX. Teza conform căreia tipul de coerciție extra-legală numit mafia ar servi pentru asigurarea subordonării țăranilor se dovedește inefficientă.

De ce contextul economic, social și politic la care se face referire este cel latifundiar? Este vorba de considerare fenomenului ca un reziduu mai mult sau mai puțin feudal. Se poate înregistra însă compatibilitatea dintre mafie și dezagregarea

posesiunilor latifundiare, dintre mafie și gradul ridicat de integrare pe bogatele piețe internaționale și chiar transoceanice.

Deseori ne aflăm în fața unor sectoare și a unor momente de dinamism economico-social.

În multe din aceste cazuri, mafioții desfășoară activități legale, ale căror monopol este garantat de violență, prin tehnici care merg de la intimidarea verbală la cea fizică, ajungând până la eliminarea rivalilor, a trădătorilor, a martorilor. Criminalitatea comună oferă nu doar o bază de recrutare pentru familiile mafiot, ci constituie însăși rațiunea existenței acestora. Încă din perioada bourbonică se înregistrează practica ambiguă a „compozițiilor” tratate între victimă și autorul delictului mediate de înalți exponenți ai delicvenței, profesioniști sau capi, care răpeau ordinii legale puterea de a pedepsi crimele, experiență larg răspândită chiar și în zilele noastre. Așa cum în sec. XIX amenințarea bandiților era folosită pentru ai convinge pe proprietari să încredințeze mafioților paza propriilor terenuri, astăzi comercianții sunt determinați de riscul unui jaf sau al extorcării, să plătească” asigurarea mafiotă.

Mafia reprezintă întotdeauna un aparat al ordinii dar ea presupune și o dezordine socială și criminală ce trebuie ținută sub control.

Ne referim nu doar la același termen ci la același subiect, în ceea ce privește atât trecutul cât și prezentul. Întâlnim însă și discontinuități evidente dintre care cea mai gravă este răspândirea geografică a organizațiilor de tip mafiot. Chiar și în zonele tradiționale „infectate” problema continuității istorice se pune în mod diferit..

Mafia siciliană rămâne de peste o sută de ani în lumina reflectoarelor, chiar dacă s-ar putea demonstra că fenomenele indicate sub acest nume au întotdeauna un grad ridicat de omogenitate. Camorra este prezentă în anumite momente de timp și s-ar putea spune cu o serie de flash-uri perioada de după

unificare. Același lucru este valabil pentru Calabria și pentru fenomenul numit „picciolteria”, apărut pe neașteptate și reprimat în mod brutal la începutul secolului XX.

Adeste considerații pun sub semnul întrebării teoria care consideră comportamentul mafiot o consecință directă a culturii siciliene (în sens antropologic) ,cultură care ar fi caracterizată de neîncrederea în organele statului și deci de obiceiul de a-și face singură dreptate, de simțul onoarei, susținerea politică, caracterul familiar care sustrage individul de la perceperea responsabilității sale față de o societate mai largă decât cea primară.

Nu se intenționează să se înlătore elementul cultural din explicarea acestui fenomen social. Trebuie să se distingă fenomenul de contextul său, analizând modul în care mafia își însușește codurile culturale, le instrumentalizează, le modifică, le transformă într-un adeziv pentru propria rezistență; să nu uităm de refuzul conceptului de impersonalitate a legii și a statului de drept față de polițiști și de colaboratorii acestora, sentimente larg răspândite țăranii, burghezii și aristocrații din Sicilia secolelor XIX și XX, dar folosite de mafie în funcție de propriile scopuri. Acestea se reflectă uneori asupra unei mafii moderate, protectoare, liniștitoare și tradiționale promovate chiar de mafioți sau de apărătorii acestora în interiorul sau în afara tribunalului, de politicieni interesați de apărarea „bunului nume” al Siciliei, de magistrați neatenți.

Mafia ar fi un obicei, un comportament, o tradiție și nu o organizație. Unii analiști susțin că rețeaua relațiilor de rudenie, clientelă și prietenie a diferiților capi ai mafiei ar fi de ajuns pentru a schița structura grupului mafiot. Acesta ar fi o formă prin care se exprimă înrudirea, prietenia afacerile. Grupul mafiot ar reprezenta o microstructură instabilă și nesupusă formalizărilor impuse de legăturile asociative.

Totuși la granița dintre secolele XIX și XX doi polițiști criminaliști, Giuseppe Alougi și Antonio Cutrera, suprapuneau peste analiza mentalității insulare (onoarea, complicitatea), cea a asociațiilor mafioate care începeau să fie descoperite: organizații mari, puternice, bine structurate, capabile să-și promoveze operațiunile pe termen lung și pe spații mari, nevoite să se diferențieze de restul societății prin jurăminte și ritualuri de afiliere complexe.

Până acum, grupările mafioate au fost considerate niște monoide, fără uși sau ferestre. Dar pentru a menține relațiile cu mediul politic și cu instituțiile acestora, pentru a controla traficul, dar mai ales pentru a îndeplini funcția de control și dirijare a criminalității, acestea trebuie să fie conectate între ele, astfel sporește complexitatea structurii lor organizatorice.

Fascinată de contextul lor rural și „primitiv” literatura recentă a ignorat aproape complet elementele primordiale considerate ca fiind centrul infecției scoase în evidență de multe lucrări din secolul XIX. Cultura (1900) afirmă că „aici, în capitala insulei siciliene și câmpia sa carbonizată își are sediul adevărata mafie, mafia legendară, mafia marilor procese pentru crimă care prin delictelor sale a instaurat teroarea, inițiind astfel istoria criminalității siciliene”³.

Mai întâi experiențele și sectoarele de intervenție apoi locurile și grupurile, în fine organizarea. Inserarea într-un lanț migratoriu transoceanic, practicarea unui comerț pe distanțe mari au creat o mentalitate și o capacitate adecvate pentru contrabanda cu diferite mărfuri și droguri. Mafioții știu să creeze contracte externe necesare pentru efectuarea acestui trafic. Toate aceste experiențe se adaugă unei structurii organizatorice, care din una teritorială, se extinde în în spațiu și timp, oferind noi spații și puteri pentru noi oportunități de profit, expansiune coraborată și cu o rezistență deconcertantă a grupurilor familiale și criminale, a ariilor de influență, în unele din acestea puterea familiilor durând de

mai bine de un secol, secol în care totul s-a schimbat în economie, în societate, în politică, iar modalitățile de împărțire a teritoriului sunt asemănătoare acelor care au fi putut fi individualizate și menționate încă de la începutul secolului XIX.

Totuși, toate aceste elemente ale organizațiilor de tip mafiot nu oferă o stabilitate globală, cu o conducere omnipotentă. Diferitele grupuri, se află în permanență în relații de conflict major, din motive de rivalitate și de ierarhie, de aici și luptele care, în mod ciclic, redesenează echilibrele. Organele conducătoare sunt la rândul lor instabile, amenințate de pericolul destrămării datorat conflictelor interne, rămânând mult timp inoperante, însăși raza teritorială a autorității lor se definește în funcție de împrejurări. În alte părți tendințele de centralizare încă mai puțin pronunțate.

Toate aceste grupări criminale, care, deși ca tradiție și în ciuda conflictelor dintre diverse grupuri ce au măcinat constant structurile organizatorice ale acestora, au continuat să se dezvolte de-a lungul anilor, ajunând să influențeze viața politică, mass-media, administrația publică, justiția și economia afectând în mod serios bazele ordinii sociale.

Odată cu mărirea numărului de membri și sporirea mijloacelor financiare de care dispuneau, dar mai ales odată cu extinderea zonei de influență în mediul urban, asociațiile mafioate italiene au obținut supremația și controlul formelor cele mai periculoase ale criminalității, depășind de mult granițele regionale tradiționale: Cosa Nostra, Camorra în Campania și N'drangheta în Calabria.

2.1.1. Cosa Nostra

Mafia siciliană COSA NOSTRA este o structură bine articulată și în același timp unitară și organizată piramidal ierarhic având la bază „familia” care

³ Cutrera, *La Mafia*- op.cit.- pag.57

controlează o parte determinantă din teritoriu în care operează sau pe care îl domină.

Locul unde a luat naștere faimoasa organizație este Sicilia, un teritoriu al actualei Italii care a fost de mai multe ori sub dominație străină și care nu și-a dobândit independența față de asupritori decât în secolul XVIII.

Actuala mafie a luat naștere și s-a organizat după structurile actuale în anul 1282, mișcarea mafiotă pentru izgonirea cruzilor normanzi francezi, avea ca motto „Morte ai Francezi Italia Anela”, prescurta MAFIA.

Primele semne că mafia începe să devină o organizație criminală apar în anul 1893, odată cu apariția așa numitelor „cosche” (cete) ale mafiei. În această perioadă aproape toate proprietățile feudale intră pe mâna arendașilor mafioți, care mai târziu vor deveni chiar ei proprietari ale acestora. Acești arendași aveau putere absolută asupra pământurilor și ei erau adevărații proprietari ai pământurilor, deși plăteau o cotă nobililor italieni. Țăranii încep să-i urască pe mafioții transformați din salvatori în călăi⁴.

Mafia din Sicilia are o structură piramidală și este prezentată în figura următoare.

„Familia” este celula de bază a Mafiei. Foșta familie este asigurată de numărul membrilor ei și de prietenii cu persoane sus-puse pe care șeful reușește să le stabilească. Cu cât persoanele sunt mai influente, cu atât mai mare este interesul Mafiei de a le capta prietenia. La baza Mafiei Siciliene se află „oameni de onoare” sau soldați constituiți în grupe de câte zece oameni. Soldații aleg șeful numit reprezentant, căci apără interesele familiei, acesta la rândul lui își alege un adjunct și unul sau doi consilieri (locotenenți). Între șefi și „oameni de onoare” se impun „capo decina”, șeful zecimii. Șefii familiilor desemnează un șef al provinciei, un reprezentant al provinciei. Orașul Palermo este o excepție, el

deemnând un singur „capo mandamenta”, dar având puterea de a intra în „Cupola”⁵.

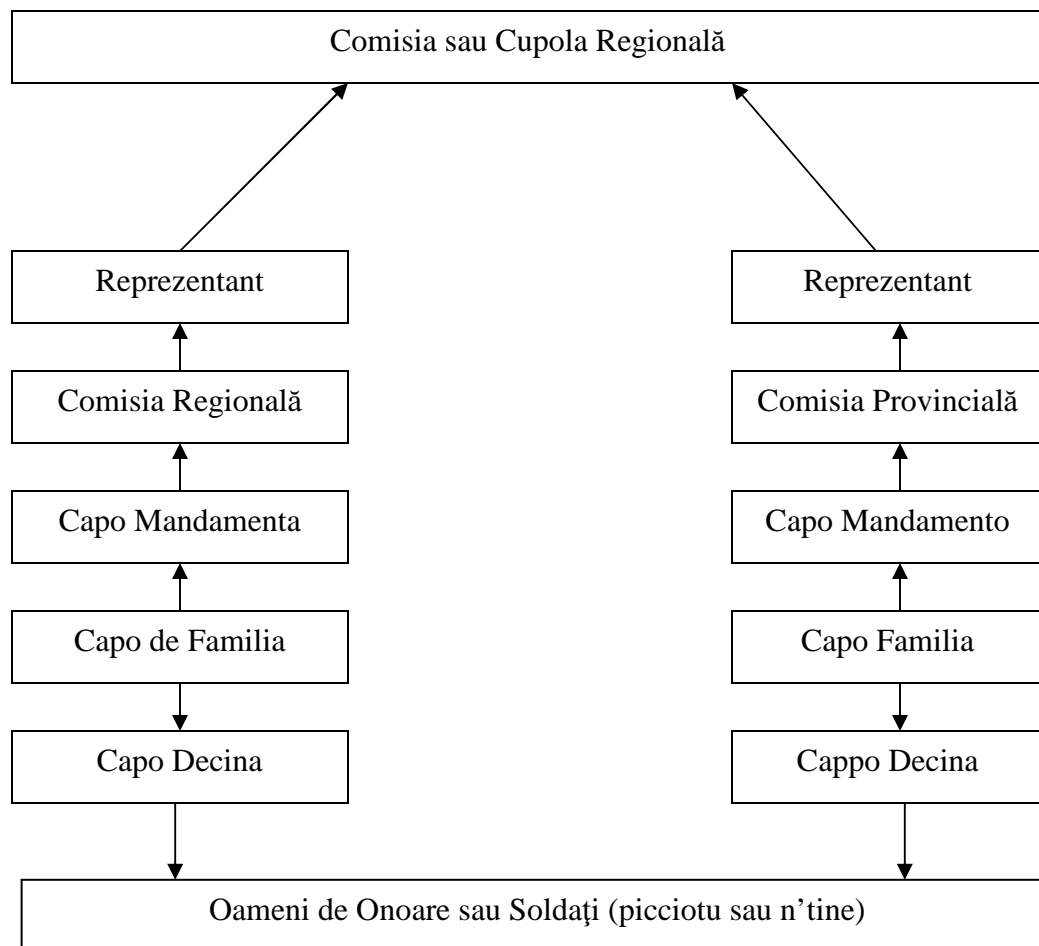


Figura centrală a Mafiei este șeful. Prin denumirea de „naș” se sublinează în mod evident poziția majoră a acestuia față de marea masă a mafioților, el este persoana care a cununat sau a botezat pe majoritatea celor din organizație. Pentru a ajunge un „naș” sicilian, trebuie ca acesta să foarte bogat și foarte respectat, lucru mai important decât bogăția. Un capo mafia trebuie să fie îndrăzneț, rece, vivlean și violent în același timp, trebuie să aibă minte și mai ales „mână” (în sens

⁴ A se vedea M.Puzo, *Sicilianul* - ed.Politică-București-1997,pag.273

⁵ A se vedea G.Falcone, *Mafia* – ed.Danubius – 1994,pag.105

simbolic, adică să fie autoritar, iute și puternic dacă situația o cere). El trebuie să știe să tacă și să-i asculte pe toți supușii și pe cei care îi cer ajutorul, în afara cazului când trebuie să intervină.

Nu se amestecă direct în treburile „mărunte” ale familiei pe care o conduce, nu trebuie să fie arogant (aroganța pentru mafioți este echivalentul prostiei), să aibă prin excelență atitudine de „împăciuator”, de sfătuitor, de om măriminos.

Un adevărat „naș” nu va purta niciodată armă, există destui mafioți de grad inferior care să o folosească și să execute orbește ordinele date de capo-mafia

Pentru a intra în organizație trebuie depus un jurământ de credință care va face ca noul membru să aibă acces la toate bunurile comune ale Mafiei și să beneficieze de un mare suport din partea acesteia, datorită influențelor și relațiilor pe care o are în societate. Jurământul odată depus va însemna și un număr însemnat de obligații.

Odată intrat în organizație mafiotul nu o va putea părăsi niciodată. O caracterizare foarte bună a apartenenței la Mafie a fost făcută de un cunoscut șef mafiot sicilian, Nino Salvo: „Mafia este ca un trandafir frumos, dar plin de spini”.

Jurământul de intrare în Mafia siciliană este la fel de sute de ani și ritualu primitiv este neschimbat. Reprezentantul familiei aduce la cunoștința noi lor oameni de onoare, regulile care guvernează organizația. Îi previne pe noii veniți că mai au timp să renunțe la inițiere și le repetă obligațiile ce degurg din apartenența la Mafie:

- 1) Să nu furi și să nu exploatezi prostituția!
- 2) Să nu te atingi de nevestele celorlalți oameni de onoare!
- 3) Să nu ucizi un om de onoare!
- 4) Să nu trădezi nimic poliției!

5)Să nu te certî cu un camarad și să mainifești totdeauna un comportament serios și corect!

6)Să respectî un secret absolut în ceea ce privește Mafia în fața străinilor!

7)Să eviți să te prezinți singur altor oameni de onoare!

După aceasta îi ivită să-și alegă un naș dintre cei prezenți în încăpere. De obicei participă doar un șef de familie, iar alegerea se face dintre oamenii de onoare ai acestuia, apoi are loc ceremonia jurămîntului. Ea constă din ai întreba pe fiecare cu ce mână trage. I se înțeapă apoi indexul mîinii respective, și cu picătura de sînge care țâșnește din deget este atinsă icoana Madona Bunei Vestiri, care se supun că este patroana Mafiei și se serbează pe 25 Martie. Apoi se dă foc icoanei și inițiatul o trece dintr-o mână în alta evitînd să o stingă și jură să nu trădeze regulile Mafiei, altfel va arde și el astfel icoanei.

În momentul în care rănește inițiatul, oficianul îi spune să nu trădeze niciodată, pentru că „în Mafie se intră prin sînge și se iese prin sînge”. Mafiotul va jur ca pe lângă cele șapte reguli să mai respecte cîteva care privesc structura Mafiei. Astfel el nu are dreptul să ceară explicații asupra ordinelor pe care le primește, nu are voie să mintă, să descopere cine mai face parte din Mafie, să-și păstreze onoarea și demnitatea chiar în fața morții, să nu ucidă fără ordin. Execuțiile unei persoane importante sunt decise de Cupola și vor fi încredințați numai unor oameni de onoare aleși de reprezentanți⁶.

Toate aceste grupări criminale, care diferă ca tradiție și în ciuda conflictelor dintre diferite grupuri ce au măcinat constant structurile organizatorice ale acestora, au continuat să se dezvolte dea lungul anilor, ajungînd să influențeze administrația politică, justiția, și economia, afectînd în mod serios bazele ordinii sociale.

⁶ A se vedea ,G.Vergulini - *Istoria Mafiei* -ed.Enmar -1998,pag. 125

COSA NOSTRA operează într-un secret absolut, ne dezlegat nici în prezent de autoritățile italiene iar legea de fier a tăcerii „omerta”, este respectată de toți chiar și de persoanele din afara organizației care au tangență cu aceasta. Orice violare a principiului omerta este invariabil pedepsit cu moartea, indiferent de rangul sau poziția celor ce au divulgat secretele organizației.

În ultimul timp, unele familii dezvoltate și-au creat ramificații în alte regiuni ale Italiei, cum ar fi Lombardia sau Piemontul, extinzându-și acțiunile, în special cele ce privesc traficul de droguri, în mai multe țări europene (în special Germania) și chiar peste ocean (S.U.A. Canada, Venezuela).

Sub presiunea enormelor interese economice, au apărut în timp și numeroase conflicte între familiile mafiotă care s-au transformat în adevărate războaie și execuții sângeroase. Acest război al mafiilor a luat amploare începând cu anii 1980 și a cuprins nu numai Sicilia ci toată Italia și chiar S.U.A.. În urma acestui război familiile învingătoare conduse de Carbonizzi, greco, Spadaso și alții, și-au consolidat pozițiile pe teritoriul Italiei, iar membrii aripilor mafiotă care au scăpat cu viață s-au refugiat cu predilecție în America de Sud și Spania unde și-au creat noi sisteme organizatorice, noi legături infracționale prin care dirijează o bună parte din traficul de droguri, investind sume uriașe în hoteluri, cazinouri, construcții și afaceri financiar-bancare, declanșând noi atacuri, ce au degenerat în executarea feroce a adversarilor.

Privind raporturile Mafiei Siciliene cu celelalte organizații criminale italiene, se poate afirma că grupurile Comorrei au fost inferioare ca putere și influență fiind oarecum subordonate acestora, mai ales pe linia traficului de droguri. În direcția opusă se află însă situația N'draghetei calabreze, care s-a bucurat și se bucură încă de autonomie operațională, menținându-se pe o poziție de prestigiu și colaborând pe picior de egalitate cu Mafia siciliană.

În jurul anilor 1950-1955, asociațiile criminale au contacta Mafia siciliană cu scopul de a o cointeresa în traficul de droguri de peste oceanul Atlantic, vizându-se de fapt asigurarea transportului de droguri prin punerea la dispoziție a curierilor și organizarea unei linii de trafic între sudul Franței și S.U.A. Deoarece drogurile se vindeau în S.U.A., mafioții italieni aveau o poziție inferioară, obținând profituri reduse, ceea ce ia determinat pe unii să lucreze pe cont propriu.

La începutul anilor '70, prin neutralizarea laboratoarelor clandestine din Marsilia de către poliția franceză, în colaborare cu alte poliții afiliate la interpol, linia ce ducea în S.U.A. a fost ruptă, mafia siciliană fiind nevoită să-și reorganizeze acțiunile în sfera traficului internațional. Mafia nord-americană s-a orientat spre traficul cu stupefiante către Asia de S-E, iar sicilienii au început importul de heroină turcească și alte droguri provenite din Africa, sau cu traficul de cocaină sud-americană.

În jurul anilor 1977-1980 s-a relansat traficul de droguri între Italia și S.U.A., de această dată mafia italiană trecând la operațiuni de trafic complete.

După anii '80 poliția italiană a dat numeroase lovituri, distrugând multe rețele din Sicilia, însă mafia siciliană nu este învinsă și nu a renunțat la profiturile imense ce se realizau din traficul cu stupefiante, stabilind noi legături în Asia de S-E și de Sud.

Cea mai grea lovitură dată mafiei siciliene a fost arestarea celor mai mulți capi ai mafiei și alți membri de onoare în celebrul proces de la Palermo al procurorului Giovanni Falcone versus mafia, dar care până la urmă s-a soldat cu achitarea mai multor acuzați datorită corupției imense din cadrul legislativului.

Mafia nu a rămas cu mâinile în sân și după terminarea procesului procurorul Giovanni Falcone a fost ucis în mod bestial.

Oricât de mari ar fi fost eforturile de a distruge mafia, acest lucru nu este posibil datorită expansiunii mafiei și longevității acesteia.

2.1.2 Camorra

Instalată în provincia Campania, „camorra” desemnează societatea secretă a răufăcătorilor napolitani. Compusă dintr-o serie de organizații locale, aflate adesea în opoziție, Camorra s-a consacrat mai ales traficului de droguri, în particular de cocaină. Tentativele de organizare centrală s-au soldat cu un eșec. Cea mai importantă încercare s-a datorat italianului Raffalaele Cutolo Si s-a sfârșit la începutul anilor 80 într-o baie de sânge.

Camorra, ca și mafia italiană a parcurs transformări esențiale în perioada de după război, ce ocupa intens cu contrabanda de țigări străine și afacerile ilicite de piața legumelor și fructelor, la anii 70, când, inițiindu-se primele legături cu mafia siciliană, s-a implicat în traficul cu stupefiante.

Această expansiune a condus inevitabil la izbucnirea conflictelor dintre clanurile mafiote conduse de Antonio Sparone și Rafaelo Cutolo. Arestările făcute în rândurile Camorrei, inclusiv a lui Cutolo și a altor membrii influenți, ai organizație nu au dus la distrugerea acesteia, ci sub noua denumire de „NUOVO CAMORRA ORGANIZATA”, și-a extins câmpul de acțiune și în alte regiuni: Neapole, Palermo, Avellino și Caserte, iar celelalte grupuri care nu au aderet la acest cartel al crimei, s-au reunit în jurul lui Amberto Amaturro Zaza, creând „Nuovo Famiglia”.

Beneficiile considerabile din traficul de droguri au trezit interesul Comorrei, acesta convertindu-se la rețelele și mijloacele traficului cu stupefiante. Nu atât în traficul cu heroină și hașiș, cât în traficul cu cocaină între America de Sud și și Europa, Camerra a jucat un rol important în ultima perioadă, asigurându-și chiar monopolul acestor operațiuni ilicite.

2.1.3. N'drangheta.

Prima oară acest termen apare în documentele oficiale redactate de către carabinieri la sfârșitul secolului XVIII, fiind legat de afaceri cu privire la proprietatea funciară și unele conflicte dintre nobilime, burghezi și țărani.

Acești briganzi erau considerați de țărani drept unicii lor apărători împotriva nobililor și bogaților din Piemont, însă cu timpul au recurs la asasinate, răpiri și tâlhări, fără să mai aleagă între bogați și săraci, urmărind doar câștigurile bănești.

Este principala organizație criminală din Calabria, altă regiune din sudul Italiei, în care condițiile subdezvoltări economice sunt chiar mai pronunțate decât în Campania.

Ca și Camorra, N'drangheta dispune de o structură orizontală, compusă din clanuri numite „cosche” sau “n'drine” ai căror membrii sunt recrutați pe baza legăturilor familiale. Din acest motiv conflictele și rivalitățile dintre clanuri se mențin pe parcursul multor ani (vendetta).

Dar mafia calabreză, ca și celelalte a urmat procesul de formare de după anii '60 a transformărilor social-economice din regiune, implicându-se tot mai mult, pe lângă sechestrările de persoane, principala lor ocupație și cu traficul de stupefiante.

N'drangheta este specializată în răpiri de persoane urmate de răscumpărarea ostaticilor. Uneori aceștia sunt supuși unui tratament violent și umilitor. Interesant este faptul că răpirile au loc în afara teritoriului în care s-a stabilit organizația criminală, fiind preferate zonele din centrul și nordul Italiei mai bogate și care oferă facilități mai mari: libertate de mișcare mai mare, posibilități de închiriere de locuințe și automobile, canale de spălare a banilor. N'drangheta are

un stil de acțiune mai arhaic în comparație cu Camorra sau Mafia, dar la fel de periculos.

Prin câștigurile mari realizate și-a extins câmpul de acțiune în afara Calabrei, realizând legături cu alte organizații din Italia și prin emigrare unor familii în zone bogate din Lombardia, Piemont, Liguria, au penetrat în majoritatea domeniilor criminale, stabilind legături viabile cu mafia americană, canadiană și australiană, câștigând chiar respectul acestora.

2.2 Mafia în Statele Unite ale Americi și America de Sud.

În trecut „mafia” era o femeie care practica magie albă, un fel de vrăjitorie care aducea ploaia sau gonia piaza rea. Mai reprezenta și tâlhăria sau mizeria crâncenă și apare Maffia.

La începutul secolului, principala preocupare a mafiei era întinderea proprietății funciare. Era singurul și cel mai important criteriu de măsurare a averii. Amenințările, intimidarea șantajul și asasinatul, la nevoie sunt armele folosite pentru scoaterea pământurilor aflate în posesiunea rivalilor. Același mijloace dar de o violență considerabil mai mare erau folosite la menținerea sărăcimii satelor, într-o stare vecină cu șerbia. Moșierul sicilian cerea iobagilor săi mai mult decât forța de muncă, îi regimenta în propria sa bandă, obligându-i să ucidă sau să se lase uciși, fie pentru a-și apăra ceea ce îi aparține, fie pentru a dobândi ceea ce aparține altora.

Pe teritoriul Siciliei, nu se poate vorbi de o singură mafie, există o multitudine de grupări, fiecare dintre ele dotată cu o complexă piramidă ierarhică. În vârful ierarhiei se afla în majoritatea cazurilor cel mai bogat moșier al locului. Între

diferitele grupări se fac și se desfac alianțe, se încheie și se violează armistiții, se comit și se pedepsesc trădări. Lupta va cunoaște paze efemere sau aparente, pentru că în permanență se vor ivi noi ciocniri de interese.

Un singur inamic comun pentru mafioții participanți la acest război al tuturor împotriva tuturor, LEGEA „totul se face în afara legii și prin încălcarea ei”.

2.2.1. **Cosa Nostra din America.**

Apariția unei ramuri a mafiei siciliene în America își face simțită prezența la sfârșitul secolului al XIX-lea. O serie de delictes și crime comise în orașele New York, Philadelphia, Chicago și Los Angeles, în perioada 1892-1899, sunt atribuite de către poliție unei bande organizate de italieni imigranți originari din Sicilia.

O opinie asupra întemeierii mafiei americane este că aceasta se datorează fraților Vito și Giovanni Gianola. Împreună cu Alfonso Pannizola, ei pun în 1915 bazele unui sistem de impunere forțată a imigranților italieni stabiliți în orașul Saint-Louis. Ei vor instaura o teroare similară celei din Sicilia și extrem de rentabilă.

Evoluția mafiei americane între cele două războaie mondiale a avut ca principal punct de propagare și dezvoltare prohibiția care a creat condițiile ideale de apariție a unui „business” extrem de competitiv: producția și comercializarea clandestină a produselor alcoolice. Atunci au apărut faimoasele „gang-uri” ai căror membrii proveneau din minoritățile etnice și religioase din Statele Unite ale Americii, supuse discriminării, abuzului și exploatării deosebit de feroce.

Italianii au ocupat un loc aparte, grație unei remarcabile eficacități și discipline. Conduse aproape numai de sicilienii, gang-urile, su preluat structura organizatorică a mafiei, cu rigida sa ierarhie și cu neiertătoarele ei legi. Impunându-se cu autoritate în lumea interlopă, aceste bande au marcat întreaga

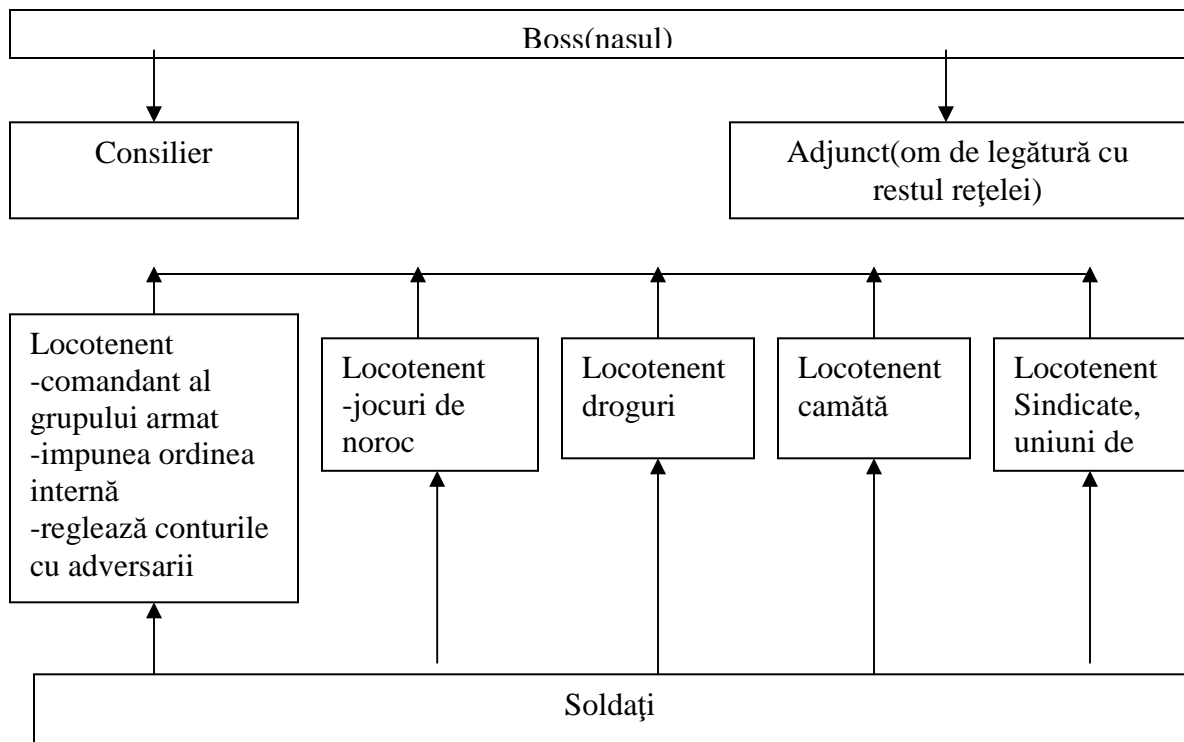
epocă cu violența lor fățișă, nelimitată. Abrogarea prohibiției nu a pus capăt activității criminale organizate ci a diversificat-o.

Într-un interval extrem de scurt, mafia americană a acaparat toate domeniile ce s-au dovedit rentabile pentru mafia siciliană: jocuri de noroc, prostituție, trafic de droguri, contrabandă, protecție forțată a întreprinderilor. În principalele orașe din S.U.A., toate ramurile industriei întunericului încap pe mâna puternicilor mafioți, care se numesc acum familii.

Există unele deosebiri între mafia italiană și Cosa Nostra

În primul rând termenul de „familie” nu mai are aceeași conotații ca și în Italia, fiindcă în familiile italiene membrii sunt în marea lor majoritate rude și sunt sicilieni, pe când în S.U.A. există familii, aproape toate, în care există și membrii neitalieni (evrei, irlandezi, polonezi) iar legăturile de rudenie între membrii famililor sunt puține și foarte îndepărtate.

Organizarea structurală a mafiei din S.U.A. este următoarea:



Instanța supremă a Cosa Nostra este alcătuită din nașii familiilor americane, și ea încearcă să soluționeze pe cale pașnică toate neînțelegerile, numele pe care îl poartă este „Comisia”⁷.

Cosa Nostra exploatează toate domeniile crimei organizate, un lucru care nu este pe placul multor mafioți italieni, aceștia dezaprobă exploatarea prostituției și a jocurilor de noroc de către membrii Cosa Nostra. Cele două aduc profituri imense mafiei americane și așa cum am mai menționat structura și modul de funcționare este cel al unei fabrici, deci tot ce aduce profit este exploatat.

În America există circa 24 familii aparținând Cosa nostra și care își împart între ele teritoriul S.U.A.

Principalele familii mafioate din S.U.A. sunt:

Cele cinci familii din New York care reprezintă totodată cele mai și mai influente familii din Cosa Nostra:

Familia Gambino este cea mai puternică și mai veche dintre clanurile mafioate new york-eze, a fost fondată de Carlo Gambino și are ca șef probabil pe John Gotti, din anul 1985. Afacerile ilegale în care este implicată sunt: furturi, excrocheri, camătă, jocuri de noroc, trafic de droguri, pornografie, fraudă și extorcare de fonduri.

Familia Bonano este fondată de Joe Bonano, și acum este condusă probabil de Philip Pasteli. Afacerii familiei sunt: pizerii, restaurante, camătă, pornografie și trafic de droguri.

Familia Colombo a fost fondată de Joseph Colombo iar acum este controlată de Carmine Persico. Sunt implicați în camătă, jocuri de noroc, fraudă, trafic de droguri și țigări, prostituție și pornografie.

⁷ A se vedea ,I.Pitulescu –*Crima Organizată* -ed.Național -1996 ,pag.77

Familia Genovese are ca fondator pe Vito Genovese și este sub conducerea lui Anthony „Grasul” Salerno. Se ocupă estorcarea de fonduri, camătă, trafic de droguri în mai mică măsură, fraudă, pornografie, prostituție.

Familia Luccheze fondată de Thomas Luccheze, este condusă de nașul Anthonio Corallo. Își procură veniturile din droguri, curse de cai și ogari, furturi de autoturisme, asasinate plătite.

În New Jersey este teritoriul familiei Decavalcante care monopolizează pornografia, traficul de droguri, camătă și jocurile de noroc.

În Florida este foarte puternică familia Trafficante fondată de Santos Trafficante și este condusă acum de fiul său Santos Trafficante jr. Se ocupă cu traficul de droguri, furturi, vânzări de bunuri furate și are o rețea de cazinouri în Florida și în Caraibe.

Din New Orleans este familia Marcelo, fondată și condusă de către Carlos Marcelo, dețin puterea în Louisiana și în statele limitrofe, este conducătoarea statelor din sudul S.U.A. Există o alianță trainică între familiile Marcelo și Trafficante. Afacerile familiei cuprind trafic de droguri, jocuri de noroc, afaceri imobiliare, prostituție și pornografie, corupție politică și sindicală.

Familia Giancara este autoritară în Chicago dar și în New Mexico și zone din California, bossul său este Joey Aiuppa iar fondatorul ei a fost Memo Giancara. Veniturile imense proveneau din jocuri de noroc, trafic de droguri, prostituție și camătă.

Nu trebuie omis faptul că în S.U.A. pe lângă Cosa Nostra s-au mai dezvoltat două organizații la fel de puternice pentru o perioadă: mafia irlandeză și cea evreiască.

Mafia irlandeză a avut o perioadă de expansiune mai ales în timpul prohibiției ca apoi să-i scadă autoritatea și multe dintre teritorii să-i fie luate de către mafia italiană și cea evreiască. Dintre irlandezi s-au remarcat frații O’Donell

și apoi mafioul O'Banion, acesta a fost pentru irlandezi ceea ce a fost Lucki Luciano pentru Cosa Nostra, un organizator de geniu, apoi o parte dintre irlandezi s-au integrat în Cosa Nostra sau în mafia evreiască.

Mafia evreiască a rămas și după prohibiție egală cu mafia italo-americană. Muți evrei au ajuns apoi să lucreze pentru Cosa Nostra sau să colaboreze cu aceasta. Mezer Lusky (bancher al mafiei câteva decenii), Bugsy Siegel, L. Buchalter sau J. Shapiro care, au inventat și exploatat prima corupția sindicală.

Una din principalele surse de venit pentru Cosa Nostra este industria construcțiilor. Comisia asupra crimei organizate din SUA a descoperit că majoritatea familiilor sunt puternic implicate în industria construcțiilor. Controlând sindicatele au constituit un fel de cartel care dirija activitatea în aceste domenii, decidea cărei companii să-i acorde contractul și altele, forțând acceptarea unor oferte extrem de mari. Mafia era partener (din umbră) al unor companii de construcții care reușeau să obțină contracte substanțiale în dauna altor companii.

O altă sursă de venit este prostituția și pornografia. Prostituția aduce venituri imense mafiei americane, prostituatele dintr-un oraș, în proporție de 90% sunt sub protecția organizației.

Un domeniu tradițional de exploatare al Cosa Nostra este corupția sindicală. Mafia și-a dat seama că industriile americane nu pot fi controlate decât cu ajutorul sindicatelor. Există două variante: folosirea mafiei la spargerea grevei, iar a doua constă în controlul unor sindicate.

Traficul de droguri a adus mari beneficii Cosa Nostra, dar în ultimul deceniu se constată o reducere a implicării mafiei în trafic și o expansiune tot mai mare spre alte domenii ale crimei organizate.

Mafia exploatează și câștigă enorm de pe urma jocurilor de noroc astfel că Las Vegas este deținut (din umbră) de mafie.

Cosa Nostra nu ar fi o putere mondială dacă nu ar exista corupția politică. Mafioții statului, reprezentanții puterii legislative, ai puteri executive centrale și locale, de o parte, și mafie de altă parte, se bazează în mare parte pe un sistem de corupție, pe așa numitul „spert” care funcționează regulat și fără greș.

Veniturile obținute din astfel de activități criminale sunt apoi folosite pentru a putea pătrunde și controla organismele și organizațiile legal constituite, oferindu-se o aparență legală activității lor.

Tocmai de aceea în SUA s-a creat o pluralitate de instituții abilitate să lupte împotriva oricărui tip de fenomen infracțional.

2.2.2. Cartelurile columbiene

Într-o țară săracă și subdezvoltată ca și Columbia cu o economia în declin, o inflație ridicată și o sărăcie masivă, activitatea organizațiilor criminale nu putea decât să înflorească în aceste condiții, sumele mari de bani câștigate astfel asigurându-le, pe lângă un lux exorbitant, și posibilitatea de a câștiga influență în rândurile politicianilor.

Ca și organizația mafiotă Cosa Nostra, „familiile” mafiotice din Columbia săvârșesc o gamă largă de activități criminale pentru a-și menține câștigurile la nivelurile cele mai înalte și a-și păstra influența câștigată. Ca și „familiile” mafiotice italiene și americane, organizațiile columbiene se impun prin disciplină și violență, doar că sunt considerate mult mai radicale, mai violente și fără milă.

Organizațiile columbiene poartă denumirea de CARTELURI. Un cartel este constituit dintr-o rețea complexă de grupuri și celule care sunt formate din 10-30 de persoane care acționează independent, astfel că prinderea unui „grup” nu va afecta întreaga structură

a) Dintre organizațiile columbiene, CARTELUL CALI este considerat cel mai influent în domeniul traficului de droguri din emisfera vestică, fiind în ultima perioadă o prezență importantă și pe piața din S.U.A.

Cartelul a obținut și menține monopolul general al cocainei prin supravegherea culturilor și recoltelor de frunze de coca din Bolivia, Peru dar și distribuirea cocainei în orașele americane.

Din datele obținute până în prezent, 75% din cocaina care intră în S.U.A. provine de la cartelul Cali, care o transportă cu avioanele cartelului prin nordul Columbiei, Peru, El Salvador sau Nicaragua, spre Guatemala sau Mexic, de unde este purtată de mașini la destinație. În ceea ce privește toate aceste operațiuni, Cartelul Cali cooperează îndeaproape cu organizația mexicană Juan Garcia Abrego.

O altă cale des folosită de cartel este cea amritimă prin utilizarea unor nave sub pavilion canadian, olandez, român ș.a., care de regulă folosesc rute ocolitoare pentru derutarea autorităților.

Activități criminale ale cartelului Cali au fost identificate atât în S.U.A. cât și în alte state din America centrală dar și în Italia și Spania.

b) O altă organizație criminală considerată cea mai bine pusă la punct este cartelul Medellin care mulți ani a deținut supremația în traficul de droguri, dar datorită loviturilor dure primite din partea autorităților columbiene în ultimii ani au cedat primul loc cartelului Cali.

Din punct de vedere istoric, cartelul este o uniune de organizații criminale specializate în traficul de droguri și are reședința la Medellin, cele mai bogate și puternice fiind grupările conduse de Pablo Escobar-Gaviria (PEGO) și Jose Luis Ochoa (OVO).

Aceste organizații se ocupă cu traficul de cocaină folosind chiar o metodă nouă pentru trecerea drogului peste graniță, ce constă în integrarea sub formă lichidă sau semilichidă a acestuia într-o masă de plastic sau de cauciuc, care este apoi prelucrată într-o matriță luând apoi diferite forme.

În ultimul timp cartelul Medellin face eforturi deosebite pentru a pătrunde și pe piețele din Europa, aici prețul fiind de două trei ori mai mare decât în S.U.A., însă întâmpină destul de multe greutăți deoarece și pe bătrânul continent cartelul Cali deține 80% din piața cocainei.

c) În afara celor două carteluri descrise până acum, în Columbia acționează numeroase organizații independente pe coasta de nord a Columbiei, însă nici una nu are o organizare asemănătoare celor două mari carteluri și nu aderă la structurile acestora ele fiind constituite ad-hoc, între ele neexistând legături permanente, rareori lucrând împreună.

În ultimii ani și-au dezvoltat legăturile cu mafia siciliană efectuând tot mai multe livrări cocaină către Italia.

Combaterea acestor organizații are loc cu multă violență, astfel că incursiunile împotriva cartelurilor se fac de către armata columbiană și de cea a Statelor Unite care au misiuni de distrugere a laboratoarelor clandestine din jungla columbiană. Poliția columbiană face arestări masive de membri și sechestrarea a tone de droguri dar toate acestea se lovesc de bariera corupției politice și legislative la nivel statal din Columbia.

2.3. Mafia rusă.

După prăbușirea comunismului în Europa Centrală și de Est, autoritățile din fostul lagăr comunist au fost nevoite să se confrunte cu o escaladare a infracțiunilor fără precedent. În această parte a Europei au apărut grupări criminale

organizate în stil mafiot, care vor deveni în scurt timp organizațiile care vor domina Europa și S.U.A. sau Canada. Majoritatea țărilor au pe teritoriul lor organizații mafioate autohtone sau străine.

În Rusia organizațiile mafioate s-au dezvoltat cel mai rapid dintre toate țările est-europene. Conform informațiilor date de autoritățile ruse, pe teritoriul Rusiei există aproximativ 5700 de bande criminale având circa 250000 de membri, dintre care 3500 fiind organizate în stil mafiot.

Poliția definește organizația criminală ca fiind un grup stabil ierarhizat și organizat într-o structură cu cel puțin două nivele (conducerea și execuția).

În timp ce în Europa de Vest și în America se poate vorbi de familiile mafioate, în Rusia, grupurile mafioate nu sunt așa de bine organizate ca și în străinătate, ele se constituie mai ales pe criterii etnice: ruși, cazaci, ucraineni, georgieni, armeni și alții. Mafioții sunt numiți de către populație „ciurki”. Sunt în general tineri care au practicat sportul de performanță sau au fost căliți în lagăre de muncă, iar cei mai mulți provin din armată. Există o ură imensă între bande în special între cele cecene și georgiene⁸.

Crima organizată din Rusia este structurată pe cinci mari categorii de asociații criminale:

- „pseudo-antreprenorii” care au apărut în anul 1988 și se ocupă cu afacerile financiare, inclusiv cu pomparea fondurilor guvernamentale în conturile societăților comerciale și impunerea profiturilor ilicite din vânzarea resurselor naturale, prin folosirea licențelor eliberate de funcționari corupți.

- „gangsterii”- scot profit prin comiterea actelor de „ racketing” (racketii) , furturi prin efracție, jafuri, șantaje, controlul traficului de droguri, jocuri de noroc și prostituție.

⁸ A se vedea , P.Kerr- *Mafia Rusească* –ed.Aldo Press – 1997,pag.19

-„jefuitorii” sunt grupări devenite foarte active după 1991 acționând în domeniul sectorului public sau privat al statului prin devalizarea sau însușirea unor bunuri a acestuia, mai ales în comerțul cu amănuntul, privatizarea proprietății statului, vânzarea de materii prime, metale rare, lemn, mobilă etc.

-„corupții” reprezintă grupuri de persoane oficiale, angajate în organele puterii de stat, ale administrației și justiției, care acordă organizațiilor criminale avantaje ilegale, beneficiind la rândul lor de sume mari de bani.

-„coordonarea” reprezintă elita lumii interlope respectiv „nașii” care asigură conducerea activităților ilegale.

O sursă principală de venit sunt drogurile. Datorită războiului din Yugoslavia, celebra „rută balcanică” trece prin Rusia și Ucraina și organizații ruse se ocupă acum de introducerea drogurilor în occident.

Există zone întinse în Rusia și unele state din C.S.I. unde culturile de canabis și de mac sunt păzite de adevărate armate de mercenari, majoritatea foști soldați în Europa de Est sau Afganistan.

Cert și trist este că drogul este deja fixat în aceste regiuni, iar lumea interlopă autohtonă este considerată aptă, oricând din punct de vedere financiar, să participe intens la traficul de droguri.

Furturile și Tâlhăriile reprezintă împreună aproximativ 60% din infracțiunile înregistrate în Rusia, majoritatea bunurilor sustrate sunt vândute apoi unor organizații mafioate care la vând apoi în statele C.S.I.

O activitate specifică mafiei ruse vizează locuințele aflate în sectorul particular, constând în faptul că pensionarii bătrâni sau singuri sau persoanele sărace lipsite de apărare sunt amenințate, tracasate, lovite, forțate să-și vândă apartamentele sau casele la prețuri derizorii, unor mafioți, în special cazaci și armeni. În unele cazuri în care victimele au opus rezistență, acestea au fost ucise. O astfel de practică este întâlnită și în Italia unde un „naș” are obligația ca în

perioada în care este la conducerea organizației să aducă la averea familiei noi terenuri. Dar în Italia este vorba de terenuri și nu de casele oamenilor, aceste fapt arată cruzismul și cinismul mafiei ruse⁹.

Cea mai extinsă activitate mafiotă din Rusia este perceperea taxei de protecție în sectorul privat al economiei. Racketii forțază patronii sau antreprenorii să plătească o anumită sumă pentru a se „asigura” împotriva atacurilor altor bande mafioate. Suma percepută este un procent din încasări, aceste încasări ale societăților, altele decât cele din domeniul public, ar trebui să fie confidentiale, dar prin mituirea unor funcționari, mafia află cifra de afaceri a societăților. Este unul din motivele pentru care societățile țin o evidență contabilă dublă. Dacă nu plătești riști ca localul să îți ia foc de la o sticlă incendiară sau un membru al familiei să îți fie schilodit sau omorât¹⁰

Mafia controlează prostituția și traficul de carne vie din Rusia și din C.S.I. Organizațiile mafioate vând prostituate prin adevărate filiale care se întind pe aproape toată Europa, Turcia, Cipru, Grecia, Italia, Franța, Germania și mai nou în Ucraina și România, sunt piețe de desfacere pentru proxeneții ruși și ceceni.

Proxeneții ruși se remarcă prin cruzime și bestialitatea de care dau dovadă: o prostituată de 16 ani a fost torturată și apoi înecată într-o găleată cu apă pentru că a nesocotit ordinele unui proxenet. Se remarcă creșterea alarmantă a prostituatelelor de lux, conform unor date recente dintr-o statistică se pare că prostituția de lux se află printre primele locuri în topul meseriilor preferate de adolescentele din C.S.I.¹¹

Traficul de mașini furate este foarte rentabil pentru mafie, doar la retragerea militarilor din fosta R.D.G. au fost introduse cu ajutorul acestora și al vameșilor corupți peste 10000 de autoturisme. Organizațiile mafioate ruse

⁹ A se vedea ,M.Pantaleone –*Mafia si Politica* –ed.Politică –1964, pag.116

¹⁰ A se vedea,P.Kerr –*Mafia Rusească* –ed.Aldo Press –1997, pag.23

¹¹ P.Kerr –op.cit –pag 162

furnizează și autoturisme la comandă în cooperare cu mafia ucraineană și cea bulgară.

Mafia rusă se ocupă și cu asasinatele la comandă. O parte dintre foștii combatanți din Afganistan au devenit gărzi de corp, dar mai mulți au început să lucreze pentru mafie și să facă ceea ce știu ei mai bine, să ucidă. Au devenit victime ale acestor ucigași plătiți mai mulți oameni de afaceri, bancheri sau capi ai crimei organizate.

Pentru a scăpa de această amenințare, mai mulți bancheri și directori au emigrat în occident și își conduc afacerile de acolo. În St. Petersburg de exemplu, costul unui „contract” este de cel puțin 50000 de ruble.

Datorită reformei bancare din 1987 au apărut cel puțin 2300 de bănci comerciale. Conform datelor furnizate de Ministerul de Interne rus, se pare că 35% dintre bănci aparțin mafiei care se folosește de acestea pentru spălarea banilor murdari și investirea lor în afaceri bancare sau economice din alte țări.

Dintre toate grupurile se evidențiază mafia rusă, georgiană și cea cecenă.

Mafia rusă este sigur cea mai puternică organizație din C.S.I., ea este implicată în toate activitățile ilegale și are avantajul că are puternice legături în străinătate, spre deosebire de celelalte mafii care nu dispun de relații internaționale.

“Mafia georgiană s-a constituit în jurul anilor ’70 și avea în componență mai ales foști condamnați care s-au implicat foarte activ în piața neagră a matilor orașe din U.R.S.S.¹²”

După destrămarea U.R.S.S. o mare parte din membrii mafiei georgiene sunt foști militari, milițieni sau angajați ai K.G.B.-ului georgian. Au o mare influență în aproape toate orașele din Rusia și C.S.I., dar mai ales în Moscova și în St. Petersburg. Se ocupă cu toate activitățile ilicite din Rusia mai puțin cu traficul de materiale radioactive, care este monopolul mafiei rusești.

Bandele cecene sunt cunoscute ca fiind foarte agresive și periculoase. Membri lor sunt recunoscuți ca fiind cei mai buni traficanți de droguri și de arme.

Grupurile de armeni și de cazaci sunt foarte active în domeniul construcțiilor și a industriei de prelucrare a petrolului, cele formate din tadjici au o influență mare pe piața neagră a produselor alimentare alături de georgieni, azerbaidjieni domină în traficul de droguri, jocuri de noroc și prostituție alături de georgieni și cazaci.

Cazacii și cecenii sunt puternic implicați în șantaj și în perceperea taxei de protecție. În fiecare oraș există mai multe organizații și de aceea este foarte greu să spunem un domeniu care să fie dominat de o singură bandă.

Doar în Moscova acționează 34 de grupări criminale constituite pe criterii etnice: georgiene controlează bănci, restaurante, proprietăți imobiliare, piețele, fiind specializați în sechestrări de persoane; azerii sunt implicați în traficul de droguri și controlează jocurile de noroc; armenii fac contrabandă cu materii prime și cu arme; cecenii sunt implicați în excrocheri economice, controlează prostituția și traficul de arme.

Mafia din cartierul Solutsevo, cea rusă este infiltrată în anturajul poliției și al magistraturii. Datorită veniturilor mari care se realizează și faptului că mafia rusă nu are o „Cupolă” care să coordoneze acțiunile ilicite, ori să reglementeze conflictele pe cale amiabilă, între bandele rivale izbucnesc adevărate războaie.

“Orașele Moscova și St. Petersburg, ural Ekaterinburg, orașele din Estul îndepărtat ca Vladivostok și chiar orașele din îndepărtata Siberie sunt încontinuu teatrele unor confruntări armate între bande care se soldează cu zeci și sute de morți¹³.”

¹² I.Pitulescu -op.cit. - pag.115

¹³ P.Kerr –op.cit. -pag. 103

Organizațiile criminale ruso-fono au puternice legături în Germania, S.U.A., Canada și mai nou în America de Sud și Australia. În Germania mafia rusă are o puternică influență iar manifestările ei au îngrozit prin violență și cruzime populația orașelor germane. Se ocupă cu extorcare de fonduri, prostituție, trafic de droguri și de mașini. Berlinul este deja capitala crimei organizate europene, pe teritoriul său acționează puternic mafia rusească în colaborare cu grupările poloneze, române, turce și vietnameze, din unele surse se vehiculează că în Berlin această mafie mixtă cu componență preponderent est europeană ar dispune de un capital de câteva miliarde de mărci.

“Duritatea luptei împotriva mafiei ruse este arătată și de numărul mare de polițiști uciși, în anul 1996 au fost peste 176; o altă categorie puternic implicată în lupta contra ciurkilor este cea a ziariștilor. Au fost uciși în 1996 peste 14 ziariști, pentru că obținuseră materiale compromițătoare despre unele grupări mafioate¹⁴.”

Un handicap pentru poliție este și faptul că mafia rusă deține un impresionant arsenal, mare parte provine din depozitele Armatei Roșii, dar și din S.U.A. și Canada. Împotriva unor mafioți periculoși se recurge de cele mai multe ori la folosirea forțelor O.M.O.N. o unitate specială a poliției¹⁵.

Aceste unități sunt formate din foști sportivi de performanță sau ofițeri care au luptat în Afganistan, soarta a făcut ca unii dintre ei să fie în slujba mafiei și alții în slujba poliției

2.4. Mafia Asiatică.

Pe piața lumii interlope s-au răspândit și s-au dezvoltat tot mai mult grupurile criminale din Asia. Prin crearea de mari comunități în principalele

¹⁴ I.Pitulescu –op.cit. -pag.123

¹⁵ P.Kerr –op.cit. -pag.142

metropole, prin implicarea tot mai adâncă în omoruri, răpiri, șantaj, jocuri de noroc, traficul de droguri și armament s-a afirmat și pe bună dreptate, că mafia asiatică are potențialul de a deveni în viitor problema numărul unu atât pentru autoritățile americane cât și pentru cele europene, cu atât mai mult cu cât combaterea organizațiilor criminale de origine asiatică se dovedește extrem de dificilă datorită câtorva caracteristici care le fac aproape de nepătruns în ceea ce privește anchetarea lor.

2.4.1. Mafia Chineză.

Sunt considerate cele mai vechi societăți criminale asiatice. La început au fost grupuri de rezistență împotriva dinastiei chineze care a condus China la începutul secolului al XVII-lea, având ca scop protejarea populației sărace de asupra claselor bogate și răsturnarea de la putere a dinastiei Manchu.

Membrii triadelor s-au refugiat în Hong Kong. Anul 1919 părea a fi un an de glorie pentru organizație deoarece a căzut dinastia Manchu și s-a format republica China, dar autoritățile comuniste care au acaparat puterea nu au fost de acord cu existența unor organizații secrete chineze care în anumite regiuni aveau o mai mare autoritate ca statul.

Cuvântul „triada” este un termen englezesc folosit încă de la începutul dominației engleze asupra unor porturi și teritorii chineze, el reprezentând emblema sacră a acestor organizații respectiv triunghiul cu cele trei mari puteri de bază: aerul, omul și pământul¹⁶.

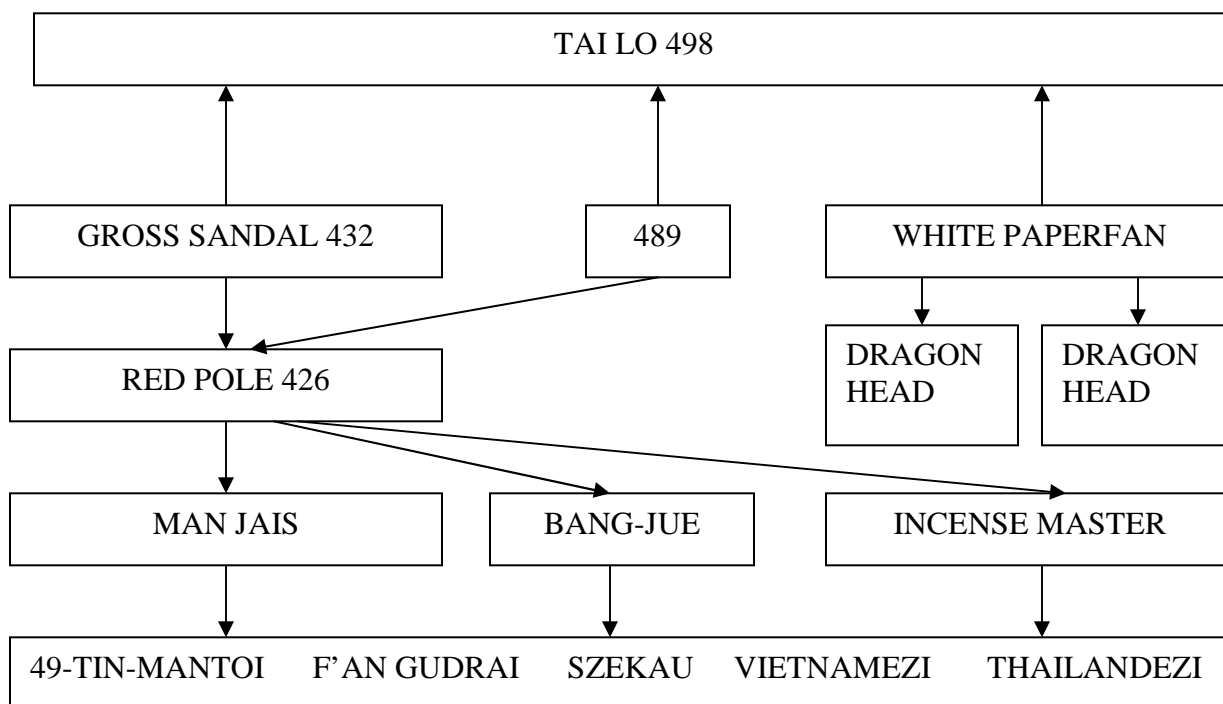
După 1912 „triadele” s-au dezvoltat foarte mult în Hong Kong unde se estimează că există în jur de 50-55 de organizații, cu un număr de cel puțin câteva zeci de mii de membri. Alt loc unde organizația s-a dezvoltat puternic este

Taiwanul, unde se estimează că ar exista 700 de bande organizate în șase mari sindicate, în 1984 numărul membrilor depășea 15000 de oameni; cel mai puternic sindicat al crimei taiwane este „United Bambo”.

Organizațiile chineze conduc și crima organizată din Vietnam, Thailanda, Laos, Birmania, Filipine, Macao și Malaysia.

Triadele au o organizare tipic asiatic, toate gradele din triadă au un cod numeric, de la cel mai mic număr la cel mai mare, 49-498.

Structura unei triade se prezintă astfel:



Un TAI LO 498 este echivalentul unui „naș” de familie italiană, el are cea mai mare putere din triadă și este cel care hotărăște în privința unor probleme foarte importante: o afacere importantă, declanșarea războiului împotriva unei alte triade sau uciderea unor persoane importante.

¹⁶ A se vedea ,I.Pitulescu -Crimă Organizată -ed.Național -1996,pag.104

GROSS SANDOL 432 și 489 sunt principalii locotenenți ai unui Tai Lo ei se ocupă de buna funcționare a triadei și de problemele care se ivesc pe teritoriul controlat de organizație.

Organizațiile chineze lucrează cu sume imense de bani și de aceea într-o triadă va exista un consilier financiar „White Poper Fan” care va administra banii și îl va ajuta pe șeful triadei atunci când are de încheiat o afacere.

El este responsabil și cu spălarea banilor murdari și cu investirea lor în afaceri profitabile legale, lucru pe care îl realizează cu ajutorul unor afaceriști importanți Dragon Head. Acești afaceriști investesc banii organizației și de multe ori contribuie cu relațiile lor politice la salvarea unui membru important al triadei din mâinile poliției.

Red Pole 426 este omul care se ocupă cu securitatea internă și externă a triadei. El este de obicei un expert în arte marțiale și are în subordine un grup de luptători la fel de bine antrenați și care îl ascultă orbește. Cu ajutorul lui Red Pole 426 sunt eliminați trădătorii și este împiedicată infiltrarea agenților poliției în organizație. “Cea mai importantă sarcină a unui Red Pole este de a apăra și a răzbuna pe membrii triadei atunci când aceștia sunt atacați de o grupare rivală. Sunt folosiți pentru a elimina sau a înspăimânta pe adversari, vestiții „hit-man” oameni care nu ezită să ucidă pe nimeni, și care pot organiza asasinate pe tot globul¹⁷.”

Penultimul eșalon al triadei este ocupat de șefii soldaților (Mah Jais), de stăpânii unor activități ilicite precum consumul de droguri și prostituția (Pong Jue) și de omul care se ocupă cu recrutarea soldaților.

La baza triadei se află soldații (Szekon, tin mantoi, 49 jan gud rai) și un număr apreciabil de vietnamezi și thailandezi.

Soldații sunt majoritatea adolescenți care provin din familii sărace și care intră în triadă deoarece este cea mai ușoară formă de procurare a banilor din Asia. La început execută un fel de ucenicie care constă din bătăi, amenințări, violuri la comandă. Dacă prezintă calități criminale el va depune jurământul de intrare în bandă.

Intrarea într-o astfel de organizație este urmată întotdeauna de un jurământ de credință față de triadă. În timp acest jurământ a suferit modificări, mai de mult el dura trei zile, acum jurământul este depus în câteva ore.

Jurământul debutează cu câteva întrebări cheie care evidențiază loialitatea noului triad față de organizație, aceste întrebări se pun în fața templului taoist.

După ce se întrebă dacă există trădători în templu se trece la înscrierea într-o carte foarte veche a numelui și adresei recrutului, care va plăti și o taxa de inițiere. Incense master va pune în fața recruților trei figurine de ceară care reprezintă trei mari trădători ai triadei, figurinele vor fi apoi decapitate cu sabia Credinței și a Dreptății. Noii recruți se vor târâ apoi pe coate și pe genunchi, acest gest se numește trecerea muntelui cuțitelor. Fiecărui recrut îi este atins gâtul cu sabia și întrebă cine este mai tare, răspunsul este gâtul pentru că recrutul este gata să moară pentru organizație.

Maestrul va arde o foaie de hârtie galbenă ce reprezintă giulgiul sacru care îi protejează pe călugări de focul pu mănăstirii de către dinastia Manchu. Cenușa este amestecată într-un vas cu vin și zahăr. Noilor triazi li se împunge degetul cu un ac de argint, iar sângele este amestecat în vasul cu cenușă, zahăr și vin, apoi fiecare recrut își înmoaie un deget în vasul cu vin și îl pune pe buze, este jurământul de sânge. Vasul este spart și fiecare triad va spune individual cele 36 de jurăminte: Nu voi dezvălui secretele familiei Hung nici măcar părinților, fraților,

¹⁷ I.Pitulescu –op.cit. –pag.105

soției mele, Nu voi dezvălui secretele nici pentru bani și voi fi ucis de mii de săbii dacă aș face asta, sunt ultimele cuvinte ale noului triad.

Toți triazii cunosc vechea regulă care spune: „ Când ești viu nu te duce la autorități, când ești mort nu te duce în iad”, oricine va încălca codul tăcerii va muri.

Între triada există numeroase lupte pentru a stăpâni teritoriul și a realiza venituri și mai mari. Crimele comise de mafia chineză sunt groaznice deoarece mafioții folosesc în luptă mai ale satâre și toporiști, un mod tipic organizațiilor chineze. Se folosesc arme de foc în confruntarea cu alte organizații criminale.

Mafia chineză este implicată în toate activitățile crimei organizate, veniturile ei fiind de miliarde de dolari.

Principala activitate este traficul de droguri, ea controlează aproape 85% din traficul de heroină mondial. Se bucură de o autoritate indiscutabilă în țările producătoare de heroină.

Un domeniu tradițional al triadelor este prostituția, ca și în cazul drogurilor, prostituția este monopol al mafiei chineze în toată Asia și mai nou S.U.A și Europa.

Mafia chineză s-a specializat mai nou și în traficul de mână de lucru ilegală. Se scot mai mulți bani ca din alte domenii. De obicei imigranții plătesc în jur de 5000 10000 de dolari pentru a ajunge în America, Canada , Europa sau Australia. Avantajul este că toate țările asiatice sunt controlate de triade și deci numărul de imigranți este mai mare.

Se scot profituri uriașe și din executarea unor falsuri. Mafioții chinezi execută cea mare gamă de falsuri de Rolex-uri, și genți Gucci, la cărți de credit și CD-uri false care invadează lumea și care au creat mari tensiuni diplomatice între S.U.A. și China cu privire la protejarea dreptului de autor.

Triadele controlează toate jocurile de noroc din Hong Kong, Macao, Taiwan, Filipine, Coreea de Sud, Thailanda și parte din Australia.

La fel cum în S.U.A. toate ramurile industriale plătesc o taxă Casa Nostrei, așa în Asia toată lumea plătește triadelor. Restaurantele. Magazinele, discotecile plătesc taxă de protecție, dacă nu vor plăti atunci localul va lua foc, va fi distrus ori se vor îndepărta clienți prin orice metode.

Spălarea banilor murdari ai mafiei chineze se face în băncile din Europa dar și prin intermediul unui sistem bancar clandestin. Un labirint de bănci chinezești internaționale, agenții turistice etc. deplasează miliarde de dolari în câteva ore fără să lase urmă.

Pe teritoriul SUA mafioți chinezi se ocupă de traficul de droguri, jocuri de noroc, trafic de arme și asasinate la comandă. O formă mai deosebită a celor ce au emigrat constă în așa zisele „bande de stradă” care sunt dispuse să lucreze pentru cine plătește mai mult

Lupta împotriva mafiei chineze este mai grea decât împotriva mafiilor americane, italiene, rusești datorită barierei limbajului și caracterului dârz, fanatic al celor anchetați. Atât în China cât și în alte țări sunt executați sute de traficanți anual¹⁸.

Mulți martori ai faptelor comise de mafioții asiatici au dispărut fără urmă, chinezii folosind o mulțime de metode identice grupării Biancca italiene. Totuși criminalii chinezi au o imaginație și un sânge rece rar întâlnit, multe victime, pentru a dispărea, sunt tăiate în bucăți și tocate, și părți din corp sunt dispersate pentru a li se pierde urma.

¹⁸ A se vedea ,C.Falconer -*Triada* -ed.Aldo Press -1997,pag.284

Singura șansă de a lupta împotriva lor este infiltrarea unor agenți de origine asiatică, în speranța că nu vor fi depistați, aceasta având ca urmare decedarea lor, fiind bine știut cât de greu pătrunzi în rândul triadei.

2.4.2. Mafia Japoneză.

Yakuza, denumită și Boriocudan, este o organizație care săvârșește fapte ilicite printr-o organizare în bande ce-și crează zone speciale de influență și uzează fără ezitare de violența extremă.

Originea Yakuzei se plasează ca și a triadelor, cu peste trei sute de ani în urmă, când Japonia a fost invadată de navigatori europeni mai ales portughezi, spanioli și englezi, dar totodată și de misionarii bisericii catolice, astfel că o parte dintre japonezi s-au constituit în grupuri de rezistență care să apere tradițiile și obiceiurile vechi japoneze, mai ales cele ale samurailor.

După războaiele civile japoneze și consolidarea puterii statului, mulți luptători mai ales samurai, s-au acomodat cu viața pașnică și au devenit tâlhari care jefuiau sate. Dar marea transformare a survenit după cel de-al doilea război mondial ca urmare a noilor transformări care au avut loc în Japonia. Aceste grupări s-au asociat într-o singură grupare Yakuza, o organizație specifică Japoniei.

Datorită marilor transformări și schimbări, mai ales în lan social, dispariția diferențelor dintre oameni, dar mai ales datorită creșterii economice a Japoniei care va deveni unul dintre cele mai puternice state din punct de vedere financiar și a extinderii puterii economice japoneze în toată lumea, și yakuza a urmat o creștere asemănătoare economiei japoneze.

Nivelul record al activității Yakuzei a fost atins în anul 1963 când ea avea în structură 5200 de bande cu 184000 de membrii dar apoi datorită acțiunilor

autorităților japoneze numărul bandelor a scăzut la 2500 iar cel al membrilor la 85-90000 de membrii.

Bandele sunt constituite în trei mari syndicate ale crimei: "Yamaguchi-gumi", „Ynagaua-kai” și „Sumiyoschi-nengo-kai”. În aceste organizații se percepe un tribut de la membrii și afiliați numit „janokin”, și se cauă ca majoritatea bandelor mici să fie acaparate și crească puterea organizației.

“Organizarea bandei este făcută după modelul tipic al familiei japoneze feudale: trupel se numesc „ikka”- familie, iar șeful „oyabun”- tată, membrii sunt numiți „kobun”- copil, bătrânii sunt „aniki”- frate mai în vârstă, tinerii, recruții unt numiți „shantei”- frate mai mic, iar frații șefului sunt „oyi”-unchii¹⁹.”

Organizarea de la bază se întâlnește și la nivelele superioare, șefii de rang înalt având aceleași relații familiare cu șefii grupurilor mai mici, formându-se astfel o mare organizație, piramidală, astfel că „oyabun-ii” și „kobun-ii” au o foarte strânsă legătură între ei dar totuși cu un anumit respect al ultimilor membrii ai organizației trebuie să execute fără șovăire ori vreun protest toate ordinele șefilor.

Este tipic pentru japonezi acest gen de supunere oarbă și așa va fi în continuare, orice mic gest care trădează o lipsă față de o persoană mai în vârstă sau față de o autoritate mai mare este imediat sancționată de japonezi.

În cadrul organizației întâlnim aceleași principii ca și la Cosa Nostra: șeful organizației și eșaloanele superioare se sustrag de la responsabilitatea penală aruncând vina asupra subordonaților care acceptă acest lucru.

Mafia japoneză dispune de un număr uriaș de bani rezultați din activități ilegale. Poliția japoneză a estimat că venitul anual al Yakuzei este 9-10 miliarde de dolari anual, din care circa 7-8 miliarde profit din activități de tip mafiot. La ora actuală sau intensificat activitățile de șantaj, cărora le cad victime nu numai

¹⁹ I.Pitulescu –op.cit.-pag.108

persoane dar și instituții și bănci. Acestea sunt obligate să plătească sume de bani pentru ași pute desfășura activitatea în liniște

În ceea ce privește traficul de droguri, nici statul nipon nu poate fi considerat ocolit de acest flagel, deoarece cantitățile de heroină și substanțe psihotrope confiscate se situează pe o linie ascendentă. Japonia a devenit o placă turnantă în traficul ilicit de droguri mai ales heroină, în zona Asiei de Sud-Est spre S.U.A. și Europa.

Yakuza se implică și în jocuri de noroc, taxe de protecție, acțiuni de tip „roket”, prostituție, trafic de arme.

Pericolul reprezentat în Boryokudan nu se limitează doar la în filtrarea Organizației, pe coasta de vest a S.U.A., în Hawaii, Guan și alte teritorii din Pacific, unde organizația deține monopolul asupra traficului de droguri ci și prezența organizației în tot mai multe orașe americane: Los Angeles, San Francisco, Las Vegas, San Diego, New York.

Disponând de sume mari de bani, Yakuza folosește tot mai mult băncile nipone sau americane pentru a spăla banii și ai investii apoi în afaceri legale. Sunt preferate mai ales investițiile în domeniu imobiliar. În ultimul timp se observă un proces intens în care companii de construcții din Japonia își deschid filiale în S.U.A..

Profitând de poziția și politica băncilor nipone, Yakuza poate să pătrundă destul de ușor pe piețele financiare. Pe primel locuri în clasamentele mondiale ale băncilor se află cele japoneze: Dai-Ichi Kangyo Bank Ltd., Sumitono Bank Ltd. Și Mitsubishi Bank Ltd.²⁰

Lupta pe care o duc autoritățile japoneze și americane contra Yakuza este una foarte grea și cu foarte puține victorii pentru primii.

²⁰ A se vedea, R. Negru – *Banii și Puterea* – ed. Național – pag. 241

La fel ca și în cazul triadelor, poliția se izbește de aceeași lege a tăcerii, foarte respectată de către gangsteri. Mafioții japonezi știu că dacă vorbesc vor fi uciși sau supuși la torturi, cea mai ușoară pedeapsă fiind tăierea unui deget dacă a ratat o misiune sau nu se supune. Dacă nu este ucis atunci mafiotul va avea de suportat calvarul sărăciei și al foamei, este considerată pedeapsa cea mai bună deoarece toate grupările Yakuza vor fi informate de excluderea sa și acestea își vor folosi influența ca trădătorul să nu poată exercita nici o activitate salariată.

Legăturile organizației în viața politică, socială culturală este o altă piedică în distrugerea ei. Membri Yakuzei sunt tatuați pe tot corpul cu dragoni, șerpi, figurine mitologice. La interogatoriu se rezumă la ași tatuajele cu semnele Yakuzei, iar în cazul în care cred ca nu vor rezista se sinucid. Deși se încearcă eradicarea Yakuzei, numărul membrilor acesteia este în continuă creștere.

2.4.3. Grupări criminale vietnameze și coreene.

Sunt cele mai tinere grupări criminale asiatice. Ele s-au dezvoltat în două mari etape, înainte de 1975 odată cu căderea Saigon-ului când mulți vietnamezi au emigrat în S.U.A. Mafioții vietnamezi sunt organizați în mai multe grupuri, până acum nu s-a reușit o unire a tuturor într-o mare organizație.

Un grup are între 4-10 persoane și nu are stabilitate din cauză că membrii nu sunt foarte loiali, mulți vietnamezi fiind soldați în triade și luptând pentru acestea, sunt cei mai cunoscuți mercenari asiatici. Sunt conduși întotdeauna de un infractor mai în vârstă numit „doică” sau frate mai mare, nu de puține ori doicile fiind foști ofițeri sud vietnamezi.

”Cea mai cunoscută grupare vietnameză este BORN TO KILL (BTK) și ea acționează pe coasta de est a S.U.A. dar în ultimul timp s-a extins și pe coasta

de vest. Se remarcă printr-o bună organizare și o strictă respectare a secretelor organizației²¹.”

Se încearcă atragerea în BTK a ameriasiaticeilor care sunt buni luptători și executanți în cadrul unor activități mafioate. Vietnamezii se ocupă de droguri, prostituție, jafuri și jocuri de noroc.

Nu se poate vorbi de organizațiile vietnameze fără a face o asociere cu triadele chineze. Dacă se vrea combaterea organizațiilor vietnameze trebuie făcută în paralel cu combaterea celor chineze.

Organizațiile coreene sunt foarte tinere în comparație cu triadele sau Yakuza, dar ele sunt într-o continuă creștere mai ales că în ultimii ani acționează împreună cu mafia japoneză. Principalele venituri sunt realizate din traficul de droguri, prostituție, șantaj, camătă, fraudă prin cărți de credit sau contrafăcute.

În traficul de droguri organizațiile coreene cooperează cu Yakuza și împreună dominăm piața americană a „ice-ului”, un nou drog foarte tare.

Coreenii și japonezii produc în Coreea de Sud mari cantități de metaanfetamină care este exportată în toată Asia dar în special în Japonia.

În S.U.A. organizațiile coreene sunt active în Los Angeles, New York, Seattle, Baltimore, Washington, Chicago etc. Cele mai cunoscute organizații sunt: „Korean Power” din New York, „Korean Killer” (ucigași coreeni) și „Magui” (Maestrul), dar mai există câteva organizații mai mici aservite direct Yakuzei. Ele se ocupă cu traficul de droguri, șantaj, controlul restituirii împrumuturilor și prostituția.

Deoarece Yakuza cunoaște o expansiune rapidă în S.U.A., ea va folosi ca forță armată care să-i protejeze unele teritorii și bande formate din coreeni.

²¹ I. Pitulescu –op.cit. –pag.111

La fel ca și în cazul organizațiilor vietnameze, nici cele coerene nu pot fi distruse ușor fiindcă sunt substituite de giganți ai crimei mondiale, în cazul nostru Yakuza.

Crima organizată asiatică are potențialul ca într-un viitor nu prea îndepărtat să devină numărul 1 în cadrul acesteia și totodată marea problemă pentru autoritățile americane dar și pentru cele europene.

2.5. **Mafia Română.**

Criminalitatea a devenit o problemă care preocupă în cel mai înalt grad toate statele lumii, organismele internaționale inclusiv Organizația Națiunilor Unite.

Criminologia ca știință la începutul secolului XX în România era practic necunoscută ca știință. Denumirea însăși era considerată de esență burgheză, neacționată, evitându-se timp de trei decenii chiar și simpla ei denumire în publicistică și manualele universitare²².

Fenomenul infracțional cunoaște o creștere fără precedent constituind o amenințare la adresa comunității umane, a statelor și instituțiilor democratice.

Nici România nu putea fi ocolită de acest flagel, care, în special în anii care au trecut de la Revoluția din Decembrie 89, a cunoscut creșteri explozive.

Îngrijorător este faptul că au proliferat galopant tipurile de infracțiuni cu caracteristici mafiote, acțiunile premeditate, folosirea armamentului la săvârșirea infracțiunilor, tâlhăria în lină zi sub amenințarea armelor de foc, sechestrarea de persoane, impunerea taxei de protecție furturi de bunuri din patrimoniul național, contrabandă, corupție, evaziune fiscală și alte fapte cărora poliția a trebuit să le facă față.

²² A se vedea ,I.Pitulescu –*Al-3-lea Război Mondial*, - ed.Național –1996,pag.151

În timp normele de conduită deviată pot deveni sigure repere de comportament în viața unor colectivități, constituind criterii unice de comportare în societate și formând așa numitele „subculturi criminale infracționale” alcătuite din bande sau „gangurile” de răufăcători, de structurile complexe ale crimei organizate și de modul de viață ale unor comunități marginale care se conformează unui sistem de norme și valori diferite de cele ale societății globale. Că așa este o demonstrează cu prisosință situația din unele medii defavorizate așa cum sunt cartierele mărginașe ale marilor orașe, zonelor mari gări sau autogări, metroul și alte căi subterane, dar mai ales cartierele sau localitățile cu populație preponderent din rândul țiganilor (rromilor).

Sistemul totalitar de dinainte de 1989 a împiedicat dezvoltarea organizațiilor de tip mafiot, singurul domeniu în care se poate afirma că s-au format așa zise nuclee ale crimei organizate era economicul. În condițiile lipsei grave și iraționale de produse agroalimentare, specula se transforma într-o profesie rentabilă.

În România de astăzi în care situația economică instabilă și inflația determină o inegalitate frapantă, o bună parte a populației trăind în sărăcie, numeroși oameni fiind stăpâniți de sentimente de nesiguranță și puternică frustrare, promovarea liberei concurențe, a spiritului competitiv, a avut desigur pe lângă efectele pozitive și un revers nedorit. Pe baza acestui sistem social, politic, cultural propice, s-au putut dezvolta organizațiile de tip mafiot în România.

Astfel că numeroși indivizi, au ales cale infracțiunii, a furtului, escrocheriei, abuzului, corupției și traficului de orice fel pentru a se îmbogăți peste noapte. România a deveni un teritoriu preferat pentru transmiterea drogurilor din Orient sau America Latină către țările din Europa de Vest, tot mai mulți cetățeni fiind atrași în organizații criminale internaționale.

Una din caracteristicile crimei organizate din România o reprezintă contrafacerea, promovarea și plasarea în circulația bănească autohtonă a unor valute liber convertibile îndeosebi dolari americani, mărci germane, lire italiene, operațiuni ce nu se pot realiza decât prin participare la o diviziune internațională a activității criminale.

2.5.1 Mafia Roșie.

Destrămarea structurilor statale ale fostei Uniuni Sovietice, dar și puternicele transformări și convulsii ale C.S.I. au strânsă legătură cu restructurarea economică și cu o nouă orientare în politica externă au generat multiple fenomene nesociale, unele cu efecte deosebit de grave, altele scăpate complet de sub control, între care se remarcă europenizarea și internaționalizarea infractorilor și a organizațiilor criminale.

Organizațiile criminale rusești sunt foarte puternice deoarece în ele acționează de multe ori foști militari care au luptat în Afganistan și kazahstan, oameni cu experiență și foarte violenți.

“Organizația Rachine Brandwoiu se remarcă printre cele 9 grupări mafiote rusești și este cea mai răspândită”²³.

Una dintre formele de organizare criminală în care și-au găsit loc cu predilecție acești militari, au constituit grupările denumite „Racket” denumire cunoscută încă de pe vremea în care lumea interlopă americană era dominată de celebrul Al Capone.

²³ A se vedea „A.Lollemand –Organizații criminale ruse conduse de etnici evrei cuceresc lumea –pag70

Aceste grupări sunt specializate în obligarea, prin mijloace deosebit de violente ori amenințări grave, a patronilor prosperi să accepte „protecția” împotriva altor bande de răufăcători sau infractori izolați, pretinzând periodic sume de bani foarte mari.

În contextul criminalității din România anilor '90, primele manifestări ale crimei organizate străine, pe teritoriul țării au aparținut acestor grupări de „Racketi” care în marea lor înarmați cu arme de foc, au acționat cu precădere împotriva unor conaționali aflați la noi în interese de afaceri sau ca turiști.

Aceste bande sunt foarte bine organizate, iar aproape în toate cazurile executarea acțiunilor sunt concepute în țara de origine existând și acțiuni de recuperare sau salvarea unor membrii ai bandei, recuperarea de bani de la datornici.

În majoritatea cazurilor în care erau atacate autocare cu turiști, infractorii motivau pretinderea de bani sau bunuri ca reprezentând taxa de răsplătire a protecției pe care o acordau contra răufăcătorilor, cu adresă la grupuri de tâlhari români.

Dincolo de mobilurile de ordin material circumscrise infracțiunilor de drept comun comise de grupările Racket, prin acțiunile acestora pot fi create premisele unor amenințări la adresa siguranței naționale îndeosebi în angrenarea în răfuiele deosebit de violente, între conflictele armate între grupări mari.

Măsurile luate și activitățile întreprinse s-au dovedit eficiente, drept urmare în România fenomenul Racket a scăzut de la un an la altul.

2.5.2. Mafia Galbenă.

O grupare etnică aproape ermetică, cu implicații directe în peisajul infracțional din țara noastră și cu riscuri de a se manifesta tot mai periculos, pe principii mafiote o reprezintă cetățenii chinezi sau mai bine zis „pionierii triadelor”

Marea majoritate a cetățenilor chinezi vin în România declarând oficial scopuri ilicite, în realitate mulți dintre ei practică activitate infracțională cu un pericol social deosebit de ridicat.

Este de remarcat că numeroși cetățeni chinezi, identificați a face parte din grupuri infracționale, nu au venit din China ci din Rusia, Portugalia, Spania, Ungaria. Ei sunt organizați în grupări infracționale care au săvârșit omoruri, tâlhării, șantaj, falsuri privind identitatea. Comportamentul lor caracterizându-se prin cruzime deosebită, chiar ferocitate în uciderea victimelor, unele din acțiuni fiind inexplicabile, neînțelese și nejustificabile din punct de vedere temperamental și caracterial de către români și în general de către europeni.

Informațiile primite de la organizațiile polițienești internaționale și de la serviciile interne ne duc la rezultatul precum în România se urmărește constituirea unei puternice comunități chinezești, care să controleze cu stil mafirot o bună parte a activităților ilicite din lumea interlopă, mai ales a tranzacțiilor desfășurate de oamenii de afaceri din China, Taiwan, Hong-Kong.

Măsurile împotriva lor sunt reduse datorită faptului bine știut în ceea ce privește dârzenia lor, fanatismul și a limbii care prezintă peste 1000 de dialecte vorbite.

2.5.3. Grupările internaționale arabe și turcești.

Se remarcă prezența activă în sfera mării criminalități a unor cetățeni arabi și turci, implantați în România cu scopul de a comite infracțiuni și a domina comunitățile arabe și turcești stabilite în diferite localități din țară. Între cei care se stabilesc în România se poate face următoarea departajare:

-categoria oamenilor de afaceri dispuși să desfășoare o activitate legală

-grup de infractori specializat specializați și structurați după principii mafioate și chiar organizații extremiste-teroriste.

-așa ziși disidenți și persecutați politic care desfășoară de cele mai multe ori activități care contravin intereselor statului român.

Ultimele două categorii devin tot mai periculoase fiind implicați în rețele complexe de droguri, autoturisme furate, tâlhării, șantaje. Astfel, numai formațiunile de combatere a crimei organizate au trimis în judecată mai mulți traficanți de droguri.

Se proliferază tot mai mult perceperea taxei de protecție, infracțiune specifică organizației de tip mafiot, practică în bande și pe zone de acțiune asupra agenților economici privați autohtoni și străini.

2.5.4. Mafia Țigănească.

O amenințare deosebită pentru societatea română o reprezintă implicarea tot mai profundă în sfera criminalității și mai ales în cea a infracțiunilor de mare violență a țiganilor.

Încorsetată până la finele anului 1989 de măsurile instituite de stat, această etnie, recunoscută prin incultură și neștiință de carte, dar de o abilitate și meschinărie deosebite, sfidează la vedere pe zi ce trece legea și ordinea de drept, organizând filiere, chiar internaționale, prin care săvârșesc cele mai periculoase și abominabile infracțiuni.

Potențialul criminogen al țiganilor este de câteva ori mai mare decât al restului populației României, situație ce are tendințe de agravare. Un alt element de gravitate deosebită îl reprezintă participarea infractorilor țigani la săvârșirea infracțiunilor cu violență respectiv omoruri (11,31%), tentativă de omor(9,6%).

O pondere însemnată o dețin țiganii și în rândurile celor care au săvârșit infracțiuni contra proprietății private. Nesupunerea voită față de regulile de conviețuire socială, față de ordinea și liniștea publică instituită de stat, a condus la săvârșirea de către țigani a numeroase infracțiuni ce aduc atingere acestor relații. Factorii psihologici, biologici, care influențează comportamentul țiganilor are la bază trăsături specifice, dobândite drept zestre ereditară de la strămoși care au trăit în nordul Indiei, și modelate ulterior pe parcursul celor 6-700 de ani de când este atestată prezența etniei pe teritoriul României.

Între factorii criminogeni care determină în mare măsură comportamentul deviat al multor țigani, pot fi enumerați următorii:

- agresivitatea înăscută (mulți purtând în permanență asupra lor arme albe)
- labilitatea afectivă este în strânsă legătură cu agresivitatea
- indiferența afectivă
- deviația morală

Se poate spune că această etnie are și propriul „drept” ei se conduc prea puțin după legislația țării de domiciliu sau reședință, aplicând și respectând în schimb „legea țigănească” bazată pe obiceiuri și tradiții. Desigur că în ultimul timp, tot mai mulți țigani din centrele urbane dezvoltat, renunță la asemenea tradiții.

Țiganii duc lipsa unei culturi scrise, aceasta fiind un handicap pentru înlăturarea modului de viață și a comportamentului social.

Este de remarcat totuși marginalizarea la care este supusă o bună parte dintre țigani, respingerea lor de către colectivitățile pe lângă care aceștia s-au așezat. În cadrul comportamentului delinvent la țigani întâlnim sub aspect oxinologic următoarele orientări comportamentale:

- O recunoaștere exclusivă a valorilor materiale ca simboluri ale reușitei

- Ignorarea voită a valorilor morale, juridice, consacrate în societate
- Respingerea normelor licite de conduită ca mijloace de realizare a valorilor materiale
- Adoptarea unor norme ilicite de conduită pentru reușita socială

Țiganiile reprezintă cea mai profilactică minoritate din România. Înclinarea spre delicvență a multor țigani s-a manifestat cu recrudescență sporită încă din primii ani de după revoluție cu tendințe de îmbrățișare a formelor superioare ale crimei, respectiv spre organizarea de tip mafiot.

Prin acțiunea acestor grupuri se produc prejudicii foarte mari, iar ca mod de acțiune se remarcă jafurile organizate în grup de regulă cu mână armată (șmenurile), traficul de carne vie, sechestrarea de persoane, taxa de protecție, șantaj și chiar spălarea banilor proveniți din infracțiuni.

Țiganiile reușesc să influențeze justiția prin coruperea unor polițiști, sumele mari de bani obținute de țigani prin mijloace necinstite le dă posibilitatea să facă cheltuieli ostentative.

Primul grup constituit pe principii mafioate, urmărit și cercetat de poliție a fost acela compus din familiile de țigani Duduianu, Văduva, Stănescu. Principalele sedii ale grupărilor erau campingul din Sinești și Complex „Lebăda”. Din mafia de elită a țiganilor fac parte Fane Spoitoru și Gigi Boieru, pe lângă care amintim alte grupări criminale care acționează și în străinătate unde produc panică în rândul cetățenilor și al autorităților datorită modurilor noi de operare, furturi prin efracție, etc.; ceea ce a impresionat a fost rapiditatea cu care acționau grupurile criminale.

Un alt gen de activitate infracțională în care s-au specializat țiganiile se referă la afacerile din domeniul prelucrării, colectării și valorificării metalelor, îndeosebi cele neferoase, aluminiu, cupru, bronz, aramă.

Printre acțiunile organizațiilor de tip mafiot se regăsesc traficul de droguri care a luat amploare în România, precum și consumul acestora crește în fiecare zi

Astfel România este țara de tranzit a drogurilor astfel: chinezii tranzitează heroină, opiu; arabii cocaină și hașiș; rușii amfetamină, cocaină, marijuana. O bună parte din transporturi a fost confiscată de poliție, iar altele au trecut fără urmă. Consumul de droguri a luat amploare la elevi și studenți.

Alte acțiuni cum ar fi traficul de arme și explozibili, traficul de monedă și alte titluri de valoare false, furtul de mașini și trafic internațional cu autoturisme furate, traficul de carne vie, jocurile de tip Caritas, contrabandă și evaziune fiscală, toate acestea fac parte din peisajul infracțional din România.

Crima organizată capătă o extindere și o diversificare deosebită în ultimii ani, devine o trăsătură caracteristică vieții contemporane din România.

Crima organizată apare în dreptul penal român nu numai ca o provocare la adresa legiuitorului, determinându-l să identifice forme noi de combatere, prin intermediul legii penale, dar și la adresa doctrinei penale, determinând pe oamenii de știință să reflecteze asupra naturii, gravității și a particularităților acțiunilor criminale săvârșite de asociații de infractori, pentru a sugera modalități noi, specifice și eficiente de luptă, prin mijlocirea legii penale împotriva fenomenului menționat.

Împotriva acestor activități ale crimei organizate ar putea fi concepute două grupuri de mijloace:

I Prevederi legale prin care ar fi incriminate și sancționate faptele comise de persoanele juridice însăși, care, deși funcționează aparent legal, realizează scopurile unei organizații oculte criminale. Însă în legislația penală română numai persoana fizică ar pute fi subiect activ al infracțiunii.

II Răspunderea persoanei fizice, în acest sens, legea penală română în vigoare dispune de următoarele instrumente:

- incriminarea și sancționarea în articolul 323 C. Pen. A faptei de a se asocia sau de a iniția constituirea unei asocieri în scopul săvârșirii uneia

sau mai multor infracțiuni, altele decât cele îndreptate contra siguranței statului, ipoteză în care faptele ar constitui infracțiunea de complot. Este posibilă doar complicitatea morală. Răspunderea penală presupune existenței intenției.

- Dispoziții referitoare la participatie. Dacă o faptă prevăzută de legea penală a fost comisă nemijlocit de o singură persoană aceasta este autor al infracțiunii. Nu există ideea autorului mediat.
- Incriminările prevăzute în partea specială a legii penale și care acoperă aproape toate faptele ilicite care ar putea fi comise de asociațiile criminale, inclusiv în cadrul crimei organizate.

Legea penală română nu cuprinde o incriminare sintetică în baza căreia să se asigure urmărirea și sancționarea eficientă a faptelor săvârșite de organizații criminale moderne, nu cuprinde un sistem de sancțiuni specifice faptelor comise de asemenea asociații criminale.

În România nu există până în prezent o reglementare cu privire la interzicerea reciclării sumelor de bani provenite din operațiuni ilicite, și deci au apărut numeroase manifestări în activitatea financiară și bancară care ascund fenomenul de reciclare a banilor cu origine ilegală. În ultima perioadă s-a sesizat faptul că unele organizații criminale din exterior se interesează de folosirea circuitelor bancare românești pentru reciclarea banilor.

Este imperios necesar a identifica modalități noi și mai eficiente de luptă contra formelor moderne și deosebit de periculoase de criminalitate.

Capitolul III. **TERORISMUL.**

Prima tentativă de a defini și reglementa terorismul aparține legiuitorilor romani, care în anul 103 î.e.n., în Lex Apelia au incriminat Crimen Majestatis, respectiv orice acțiune internă sau externă îndreptată împotriva integrității statului²⁴. termenul de terorism a fost conturat în timpul revoluției franceze când Robespier a declarat supremația legii teroriste în perioada 1793-1794.

În perioada modernă s-a încercat să se dea o definiție general acceptată terorismului căci ceea ce pentru o persoană înseamnă terorism pentru alta reprezintă luptă pentru eliberare națională, de asemenea apare o confuzie extremă în definirea violențelor, terorism, crimă organizată, război civil, statul dictatorial, confuzia fiind chiar mai mare atunci când se încearcă separarea terorismului de mișcările insurgente ori separatiste.

Termenul de terorism provine din latinescul „terror” care înseamnă violență fizică, spaimă, teroare provocate deliberat prin acte de violență publică, folosirea cu intenție a unor mijloace capabile să ducă la un pericol comun.

Caracteristici:

- violența și amenințarea cu violență
- folosirea sistematică și persistentă a violenței

Terorismul presupune organizare, planificare, finanțare și echipament precum și indivizi pregătiți pentru realizarea acțiunilor concrete de luptă. Uneori grupările teroriste sunt dirijate și manipulate de serviciile de spionaj ale diferitelor state.

²⁴ A se vedea, V.Ursa – *Criminologie*- ed.Didactico-Științifică,pag.243

- existența obiectivelor politice, scopul operațiunii este acela de a influența deciziile politice, de a determina un guvern ori un grup politic aflat la putere să se conformeze intereselor teroriste.

- terorismul alternativă la războiul convențional ca armă îndreptată împotriva unui inamic care nu poate fi atacat altfel

Autorii actelor teroriste:

- Vârsta- între 21-31 de ani la membrii, liderii 45-55. Terorismul rămâne o preocupare masculină.

- Starea civilă- preponderent necăsătoriți

- Mediul de proveniență- oameni ai locului unde operează

- Nivelul de instruire- cel puțin studii medii

- Profil psihologic- orientarea lor extremistă pornește de la convingerea că nu-și vor putea atinge niciodată țelurile pe cale legală

Valul terorismului în perioada modernă a fost declanșat, după unele opinii în anul 1968, când violența a apărut ca o manifestare irațională a mișcărilor studentești mai întâi în Franța, apoi și în celelalte țări occidentale

Rolul său în conflictele politice a căpătat semnificație mai ales după cel de-al doilea război mondial, în legătură cu mișcările de eliberare națională.

Terorismul a luat amploare în ani '70. Strategia acestor grupuri a avut ca deviză următoarea formulă: „intimidează-ți adversarul și fă propagandă cauzei pentru care lupți”.

Multe din cele mai active organizații teroriste s-au împărțit în două grupuri principale:

- 1) Mișcările teroriste anarhiste și de extremă stânga care doresc să promoveze schimbarea socială și a regimului politic pe cale revoluționară (Brigada roșie Italiană, Armata Roșie Japoneză, Frațiune Armata Roșie Germană)

2) Mișcări separatiste de eliberare națională precum și a minorităților naționale (Organizația Bască din Spania, Armata Republicană Irlandeză, mișcările musulmane din țările arabe, Kurzii din Turcia)

Acțiunile acestor grupuri sunt proiectate astfel încât să rezulte următoarele consecințe:

a) să demonstreze incapacitate guvernelor de a-și apăra sproprii cetățeni și misiunile diplomatice acreditate în țara respectivă

b) să forțeze guvernele să ia măsuri suplimentare de securitate inclusiv retragerea libertăților publice, fapt care ar conduce la reacții negative din partea populației.

c) Să determine cetățeni statului vizat să exercite presiuni asupra guvernului propriu pentru a înceta acțiunile care atrag acte teroriste

Din punct de vedere a tacticii folosite se remarcă două tipuri principale de acțiuni:

1) cele cu care teroriștii își iau măsuri pentru a scăpa cu viață după consumarea atentatului, de exemplu luarea de ostatici

2) misiunile sinucigașe ori kamikadze

Metoda kamikadze prezintă două mari pericole:

- apărarea împotriva acestor acțiuni este extrem de dificilă
- gravele pierderi umane și materiale, creează adevărate șocuri emoționale în rândul populației

Este aproape unanim recunoscut că actualmente pentru statele europene problemele majore ale securității interne se structurează în jurul evoluțiilor alarmante ale crimei organizate, extremismului politic și TERORISMULUI cu tot cu cortegiul de amenințări și implicații negative ce derivă din aceasta.

Pentru a înțelege mai bine situația actuală privind terorismul, tendințele sale în raport cu crima organizată; sunt necesare explicații privind definirea

acestui, cauzele apariției sale, moduri de manifestare concomitent cu descrierea principalelor organizații teroriste ce acționează în lume

Terorismul reprezintă acea practică de rezolvare prin mijloace violente a divergențelor dintre grupuri de interese, organizații criminale sau indivizi precum și pentru impunerea unor revendicări politice, economice, religioase, etnice sau de altă natură, urmărindu-se cu preponderență înspăimântarea unor colectivități de oameni, a opiniei publice, care la rândul lor să execute presiuni asupra autorităților și chiar a guvernului pentru satisfacerea revendicărilor pretinse de grupările sau organizațiile teroriste.

Prin urmare actele teroriste se deosebesc de infracțiunile de drept comun prin scopul și urmările realizate, respectiv provocarea de panică, dezordine și teroare în sânul unei colectivități organizate.

Grupări teroriste; din presa mondială dar și din lucrările de specialitate publicate în țările vest europene, sunt cunoscute următoarele grupări sau organizații teroriste:

- Brigăzile Roșii din Italia, are ca scop înlăturarea guvernului italian
- Armata Roșie Japoneză acționează pe teritoriul Asiei pentru sprijinirea revoluției marxist-leniniste mondiale
- Acțiunea Directă Franța, Belgia, urmărește înlăturarea puterii populare
- Organizația Bască din Spania (ETA) afaceri împotriva statului
- Armata Republicană Irlandeză (IRA) urmărește să scoată Irlanda de Nord din componența Regatului Unit
- Lupta Populară Revoluționară (ELA) Atena urmărește retragerea Greciei din NATO
- Terorismul SIKH Munții Himalaya este împotriva unor personalități din India
- PKK (Partidul Kurziloz din Kurdistan)

- Hezbollah sau jihadul Islamic (război sfânt) în Beirut și Liban, urmărește construirea unui stat după modelul iranian

- Frontul Democratic de Eliberare a Palestinei, urmărește o pe cale revoluționară a lumii arabe și înlăturarea puterilor imperialiste

- Organizația Abu Nidal în Libia, Siria, Irak, luptă împotriva inamicului sionist

- Organizația Luptei Armatei Albe în Siria, Liban, Libia, urmărește înlăturarea influenței americane și vest europene în zonă

- Al Queda, Arabia Saudită și Afganistan, înlăturarea puterii S.U.A. considerat diavolul pe pământ

În lume acționează numeroase grupări, multe dintre ele necunoscute în privirea comportamentului, obiectivelor, sediilor și sponsorilor principali, însă toate având ca nimitor comun formele de defnire a actelor teroriste care constau în:

- represiuni militare duse de unele state împotriva altora

- atentatul împotriva înaltelor personalități

- atacul direct sau indirect împotriva diferitelor obiective fixe sau mobile

Acestor forme de luptă teroriste le corespund metode specifice ale comiterii infracțiunilor cum ar fi: răpirea, luarea de ostatici, sechestrarea de persoane, deturnarea mijloacelor de transport, atacul armat împotriva persoanelor și obiectivelor, completat cu ocuparea sediilor unor instituții politice sau de stat, provocarea de incendii sau de explozii, acțiuni de comando, sabotaje, contaminare radioactivă, chimică și biologică a unor terenuri, bunuri sau grupuri de oameni.

Sunt de notorietate câteva asasinate celebre:

- tentativa de asasinat asupra primului ministru al Angliei, Margareth Thatcher, 12 Decembrie 1984 de către IRA.

- asasinarea prim-ministrului Suediei Map Pohne 28 Februarie 1986

- asasinarea prim-ministrului Libanului Raphid Karane în 1 iulie 1987
- asasinarea prim-ministrului al Israelului Isac Rabin omorât de extremiști în 1996
- asasinarea președintelui american J. F. Kennedy

Au mai avut loc deturnarea a numeroase avioane și provocarea de explozii la bordul acestora.

Toate acestea au culminat cu actul terorist din 11 Septembrie 2001 asupra World Trade Center din New York. Act soldat cu moarte a peste 300 de oameni și rănirea a altor câteva sute. Acesta din urmă reprezintă punctul culminant al terorismului, deoarece S.U.A. și cu multe alte state din lume au pornit cea mai mare campanie împotriva terorismului.

Cu cât represiunile vor fi mai mari cu atât actele teroriste vor fi mult mai complexe și vor fi produse cu mai multă violență decât până acum.

Cu cât societatea se dezvoltă cu atât terorismul devine mai complex, mai elaborat, mai crud, el rămânând parte integrantă a crimei organizate din cele mai vechi timpuri și va dăinui și în viitor.

CONCLUZII FINALE

Mafia, mută și neiertătoare, trăgând din umbră firele politici si ale mari finanțe, este un mit lovit de moarte sau o caracatiță încă vie?

Aceasta este întrebarea care se pune în secolul nostru, dacă aceste organizații criminale sunt realități crude ale societății noastre sau au rămas simple “povestiri”.Un singur lucru este cert, faptul că aceste organizații criminale fac parte din peisajul vieții noastre si vor dăinui atât timp cât condițiile sociale , economice si politice ale omenirii nu se vor îmbunătăți substanțial.

În lucrarea prezentă am încercat realizarea unei “fresce” a acestor organizații criminale mondiale.Lucrarea prezintă organizațiile criminale din toate punctele de vedere, astfel încât am încercat să surprind rădăcinile pe care acestea le au în istorie precum și să dezvolt prezentarea acestora în ceea ce privește codurile comportamentale, caracteristici, domenii de acțiune ale acestor “giganți ai violenței”.

Pentru a aduce mai multă lumină, am realizat prezentarea acestora si dezvoltarea lor la nivel mondial si mai ales a Mafiei sub toate aspectele,asupra formării acestor grupări mafioate, a structurii, a dezvoltării acestora, a “legilor” interne care domnesc în cadrul acestor organizații;”legi” fără de care Mafia n-ar fi reușit impunerea la o scară așa de mare precum și implicarea ei prin violență în viața socială, economică și politică a statelor unde s-a dezvoltat.

Pentru o înțelegere mai bună a pericolului violenței care domnește astăzi, am încercat prezentarea ultimului “flagel” care lovește societatea contemporană și care poate fi privit tot din prisma organizațiilor criminale, adică “terorismul” care putem spune că a atins și a întrecut chiar caracterul violent al mafiei în zilele noastre.

Organizațiile criminale ale secolului nostru sunt asemenea unor “industriași” care însă sau dezvoltat prin violență, prin înșelăciune, prin crimă deci prin moduri ilegale care contravin bunei dezvoltări a vieții mondiale.

Ceea ce este înfricoșător este faptul, că acest “virus” a atins cote maxime atât în lume cât și în țara noastră considerată un “pionier” ,in ceea ce privește organizații criminale de tip mafiot.

România putem spune că a devenit o “piață” de viitor pentru Mafie.Organizațiile mafiot române se disting prin amplitudinea violenței cu care se săvârșesc actele criminale uneori mult mai dură decât în țările unde activitatea criminală mafiotă este bine dezvoltată.

România fiind o țară de tranziție reprezintă terenul prielnic pentru activități mafiot,legislația statului român având curențe in ceea ce privește combaterea unor asemenea grupări mafiot.

În ceea ce privește legea, două aspecte interesează în mod deosebit:

- existența discriminărilor necesare în legea penală
- politica penală in domeniul analizat

La nivelul politici penale în acest domeniu mai sunt obiective de realizat:

a) Adoptarea standardelor internaționale în materia sancționării corupției, a crimei organizate și “spălării banilor”.

- înăsprirea sancțiunilor penale
- aderarea la organele Comunității Europene implică în mod necesar și armonizarea legislativă

b) Crearea cadrului instituțional corespunzător scopului preconizat.

Este necesar ca și în România să se înființeze un organism interdepartamental puternic format din polițiști, finanțiști si procurori, care să aibă drept de control nelimitat și să pună ordine în acest domeniu.

Se impune de urgență înființarea unui Institut Național De Criminologie care să abordeze cu prioritate marile probleme ale criminalistici din perioada de tranziție.

Perfecționarea sistemului judiciar de prevenire, descoperire și combatere a manifestărilor infracționale.

Combaterea organizațiilor criminale va cuprinde:

- promulgarea și aplicarea de urgență a unor modificări ale Codului Penal și a Codului De Procedură Penală.
- Incriminare indivizilor cu infracțiuni prin simpla apartenența la grupările mafioate
- Adoptarea unei legislații ferme financiar bancare aptă de a stopa fenomene ca: fraudă și reciclarea banilor.
- Crearea și întărirea unor brigăzi anti-mafia în poliție.
- Modernizarea și dotarea corespunzătoare a unității de luptă anti-mafie.
- Adaptarea unei legislații corespunzătoare în ceea ce privește traficul de droguri.
- Colaborarea dintre organele de combatere a organizațiilor mafioate din toată lumea.
- Selecționarea cadrelor din politică și justiție care să ducă la lupta împotriva organizațiilor criminale.

Pentru a combate organizațiile criminale trebuie să se îmbunătățească condițiile de trai ale populației. Acestea reprezentând izvoare ale organizațiilor criminale.

Întrebarea care se pune este dacă vor dispărea vreodată organizațiile criminale, ceea ce nu va fi posibil datorită interpenetrării acestora în viața de zi cu zi și racolarea din ce în ce a mai multor indivizi tineri în rândurile organizației,

indivizi care se bucură de câștiguri financiare rapide și totodată de renumele pe care și-l fac.

Mafia acest batrân monstru al adâncurilor se pare că este nemuritor, deci va fi o prezență sigură de-a lungul timpului in societate.